

910708 I

Mag. St. Dr.

Henryk Michalowski

1001 144
K2

D
o
Un
ca
&

Ty

Æ L I I DONATI

VETUSTISSIMI
GRAMMATICI
ELEMENTA

Una cum Explicatione polonica
nunc primum in meliorem
& faciliorem methodum re-
ducta novisq; sententiis
ILLUSTRATA

CRACOVIAE

Typis Annæ Dziedzicka et Succes. 1791.

Partes Orationis quot sunt? Części mowy wiele jest? Ośm Ośm? Quæ? Które? Nomen, Imię, Pronomen, Nazwisko, Verbum, Słowo, Participium, Uczeńnik, Adverbium, Przystawie, Conjunctio, Złączenie, Præpositio, Przekładanie, Interjectio, Wdanie, Nomen quid est? Imię co jest? Pars Orationis, Część mowy, per casus, przez spadki, declinabilis, słaczająca się, rem sine tempore significans, rzecz bez czasu znacząca, proprie, właśnie, ut Roma, iako Rzym, Tyberis, Tyber, communiter, po polu: ut Urbs, iako Miasto, Flumen, rzeka, Nomen quot habet accidentia? Imię wiele ma przymiotów? sex, sześć, Figura, Wyobrażenie, Species, Kształt, Genus, Rodzaj, Declinationem, Słaczanie, Numerum, Liczbę, Casum, spadek. Comparatio his additur, Przyrównywanie do tych przydaje się, solis Adjectivis comparabilibus serviens, samym Imionom przydatnym przyrównywanym się służące. Quot sunt gradus comparationis? Wiele jest stopniów przyrównywania? tres, trzy, Positivus, Przedni, ut doctus, iako uczony, Comparativus, Przyrównyujący, ut doctior, iako uczeńszy, Superlativus, Przewyższający, ut doctissimus, iako najuczeńszy. Quæ Nomina comparantur? Które się Imiona przyrównywiają? sola Adjectiva, same Przydatne, quorum significatio, których znaczenie, augeri vel minui, przy-

przyczynić albo umniejszyć się może, ut perfectus,
iako doskonały, perfectior, doskonalszy, perfectissi-
mus, naydoskonalszy.

Comparativus gradus, Przyrównywały się sto-
pień, cui Casui servit? ktoremu spadkowi służy?
Ablativo utriusque numeri, Oddzierającego obojey
liczby, sine prepositione, bez przekładania, quo-
modo? iako? dicimus enim, mowiemy bowiem, for-
tior illo, mocniejszy nad niego, vel fortior aliis
mocniejszy nad innych, Superlativus quem habet
casum? Przewyższający który ma spadek? Geniti-
vum pluralem, Rodzący wielkiej liczby, aut Ablati-
vum cum prepositione de, e, ex, albo oddzierają-
cy z przekładaniem Z, aut Genitivum singularem
collectivum, albo Rodzący małej liczby zbierający,
dicimus enim, mowiemy bowiem, Doctissimus Poë-
tarum fuit Virgilius, Nayuczciwszy z Wierszopisów
był Wiergiliusz, vel eloquentissimus ex Oratoribus
fuit Cicero, albo naywymowniejszy z Krasomowców
był Cyceron, optimus Romanæ Gentis, najlepszy z
Rzymskiego Narodu. Genera Nominum quot sunt?
Rodzaiów Imion wiele jest? sex, sześć, Masculi-
num, Męski, ut hic Magister, iako ten Mistrz,
Feminum, Niewieści, ut hæc Mensa, iako ta Stoł,
Neutrum, Oddzielny, ut hoc Scamnum, iako ta Ła-
wa, Omne, Wszelki, ut hic, & hæc, & hoc fe-
lix, iako ten, i ta, i to, szczęśliwe, Commune,
Pospolity, ut hic & hæc fortis, iako ten, i ta mo-

ena, & hoc forte, i to mocne, Dubium, wątpliwy,
ut hic vel hæc dies, iako ten dzień. Est etiam ge-
nus Epicænum, iest też rodzaj ptaszy, idest pro-
miscuum, to iest mieszany, quod sub genere Ma-
sculino vel feminino continetur, który się pod ro-
dzajem Męskim albo Niewieściem zamyka, ut hic
paser, iako ten wrobel, hæc Aquila, ten Orzeł,
mustella, łaska, milvus, kania, anser, geś. Figu-
ra est triplex, Wyobrażenie iest troiakię, simplex
ut ductio, proste iako prowadzenie, composita ut
inductio, złożone iako wprowadzenie, decomposita
ut superinductio, więcey niż złożone, iako przypro-
wadzenie, Species sunt duæ, kształtow są dwa,
primitiva ut ferrum, początkowy iako żelazo, deri-
vativa ut ferrius, pochodzący iako żelazny. Nume-
ri Nominum sunt duo. Liczby Imion są dwie sin-
gularis, jedna albo mała, ut hic Dominus, iako ten
Pan, pluralis, wielka, ut hi Domini, iako ci Pa-
nowie. Nomen est duplex, Imię iest dwoiakię, Sub-
stantivum ut homo, Istotne iako człowiek, Adje-
ctivum ut devotus, Przydatne iako nabożny. No-
men Substantivum est duplex, Imię istotne iest dwó-
iakię, Proprium, własne, ut Cracovia, iako Kwa-
ków, Appellativum, ut Regnum, Pospolite iako
Królestwo. Nomen Adiectivum est duplex, Imię
przydawające iest dwoiakię, comparabile, przyro-
wnywalące się, ut pulcher, iako piękny, pulchrior,
piękniejszy, pulcherimus, najpiękniejszy, incom-
para-

parabile, które się nie komparuje, ut argenteus, iako srebrny. Casus in Nomine sunt sex, Spadków w Imieniu jest sześć, Nominativus, Mianiący, Genitivus, Rodzący, Dativus, Dawający, Accusativus, Oskarżający, Vocativus, Wzywający, Ablativus, Odbierający, albo oddalający. Nomina declinantur hoc modo, Imiona słaczą się tym sposobem.

Schola Nomen appellativum, Szkoła Imię pospolite, Generis Fæmini, Rodzaju Niewieściego, Figuræ simplicis, Wyobrażenia prostego, Declinationis primæ, Słaczania pierwszego, Numeri singularis, Liczby iedney, quæ declinatur sic, która się słacza tak.

Numero Singulari w Mącey Liczbie.

Nominativo hæc Schola, W mianującym spadku ta Szkoła,

Genitivo hujus Scholæ, w Rozd: tej Szkoły.

Dativo huic Scholæ, w Dawając: tej Szkole.

Aecusativo hanc Scholam, w Oskarżającym tę Szkołę.

Vocativo o Schola, w Wzywa: o Szkoło.

Ablativo ab hac Schola, w Odbierającym albo Oddalającym od tej Szkoły.

Numero Plurali w wielkiej Liczbie.

Nominativo hæ Scholæ, w Mianu: te Szkoły.

Genit: harum Scholarum, w Rodz: tych Szkół.

Dativo his Scholis, w Dawając: tym Szkołom.

Accusa: has Scholas, w Oskarżając: te Szkoły.

Vocativo ó Scholæ, w *Wzywaią: o Szkoły.*

Ablati: ab his Scholis, w *Odbierającym spadku albo oddalającym od tych Szkół.*

Dominus Nomen appellativum, *Pan Imię pospolite*, Generis Masculini, *Rodzaju Męskiego*, Figuræ simplicis, *Wyobrażenia prostego*, Declinationis secundæ, *Staczania drugiego*, qui declinatur sic, który się *stacza* tak.

Numero Singulari w *małej Liczbie.*

Nominat: hic Dominus, w *Mianu: ten Pan.*

Genit: huius Domini, w *Rodz: tego Pana.*

Dativo huic Domino, w *Dawa: temu Panu.*

Accusat: hunc Dominum, w *Oskar: tego Pana.*

Vocativo ó Domine, w *Wzywa: o Panie.*

Ablativo ab hoc Domino, w *Odbier: od tego Pana.*

Numero Plurali w *Wielkiej Liczbie.*

Nominativo hi Domini, w *Mianu: ci Panowie.*

Genit: horum Dominorum, w *Rodz: tych Panów.*

Dativo his Dominis, w *Dawan: tym Panom.*

Accus: hos Dominos, w *Oskarż: tych Panów.*

Vocativo ó Domini, w *Wzywam: o Panowie.*

Ablati: ab his Dominis, w *Odbier: od tych Panów.*

Scamnum Nomen appellativum, *Ława Imię pospolite*, Generis Neutrius, *Rodzaju oddzielnego*, Figuræ simplicis, *Wyobrażenia prostego*. Declinationis 3dæ, *Staczania drugiego*, quod declinatur sic, która się *stacza* tak.

Num-

Numero Singulari w Małej Liczbie.

Nominativo hoc Scamnum, w Miał: ta Ława.
 Genitiv: hujus Scamni, w Rodz: tej Ławy.
 Dativo huic Scamno, w Dawu: tej Ławie.
 Accusat: hoc Scamnum, w Oskar: tę Ławę.
 Vocativo ô Scamnum, w Wzywa: o Ławo.
 Ablativo ab hoc Scamno, w Odbier: od tej Ławy.

Numero Plurali w Wielkiej Liczbie.

Nominativo hæc Scamna, w Mianu: te Ławy.
 Genit: horum Scamnorum, w Rodz: tych Ław.
 Dativo his Scamnis, w Dawu: tym Ławom.
 Accusat: hæc Scamna, w Oskarż: te Ławy.
 Vocativo ô Scamna, w Wzywaj: o Ławy.
 Ablativo ab his Scamnis, w Odbier: od tych Ław.

Sermo Nomen appellativum, Mowa Imię pospo-
 lite, Figuræ simplicis, Wyobrażenia prostego,
 Generis Masculini, Rodzaju Męskiego. Declinatio-
 nis tertie, Staczania trzeciego, qui declinatur sic,
 która się stacza tak.

Numero Singulari w małej Liczbie.

Nominativo hic Sermo, w Mianu: ta Mowa.
 Genit: hujus Sermonis, w Rodz: tej Mowy.
 Dativo huic Sermoni, w Dawu: tej Mowie.
 Accusat: hunc Sermonem, w Oskar: tę Mowę.
 Vocativo ô Sermo, w Wzywa: o Mowo.
 Ablativo ab hoc Sermonem, w Odbier: od tej Mowy.

Numero Plurali w wielkiej Liczbie.

Nominativo hi Sermones, w Mianu: te Mowy.

Genit:

Genit: horum Sermonum, w Rodz: tych Mów.
 Dativo his Sermonibus, w Dawa: tym Mowom.
 Accusat: hos Sermones, w Oskarż: te Mowy.
 Vocativo ô Sermones, w Wzywa: o Mowy.
 Ablati: ab his Sermonibus, w Odbier: od tych Mów.
Imago Nomen appellativum, Obraz Imię pospolite,
 Generis Fæminini, Rodzaju Niewieściego, Declinationis tertiæ, Staczania trzeciego, quæ declinatur sic, który się stacza tak.

Numero Singulari w Maley Liczbie.

Nominativo hæc Imago, w Mianu: ten Obraz.
 Genit: hujus Imaginis, w Rodz: tego Obrazu.
 Dativo huic Imagini, w Daw: temu Obrazowi.
 Accusat: hanc Imaginem, w Oskarżen: ten Obraz.
 Vocativo ô Imago, w Wzywa: o Obrazie.
 Ablat: ab hac Imagine, w Odbier: od tego Obrazu.

Numero Plurali w wielkiej Liczbie.

Nominativo hæc Imagines, w Mianu: te Obrazy.
 Geniti: harum Imaginum, w Rodz: tych Obrazów.
 Dativo his Imaginibus, w Dawa: tym Obrazom.
 Accus: has Imagines, w Oskarż: te Obrazy.
 Vocativo ô Imagines, w Wzywa: o Obrazy.
 Ablat: ab his Imaginibus, w Odb: od tych Obrazów.

Fructus Nomen appellativum, Pożytek Imię pospolite, Figuræ simplicis, Wyobrażenia proste-
 go, Generis Masculini, Rodzaju Męskiego, Declinatur sic, który się stacza tak.

Num-

Numero Singulari w *Liczbie małej.*

Nominati: hic Fructus, w *Mianu: ten Pożytek.*
 Geniti: hujus Fructus, w *Rodz: tego Pożytku.*
 Dativo: huic Fructui, w *Dawa: temu Pożytko:*
 Accusat: hunc Fructum, w *Oskarż: ten Pożytek.*
 Vocativo ô Fructus, w *Wzywa: o Pożytku.*
 Ablat: ab hoc Fructu, w *Odb: od tego Pożytku.*

Numero Plurali w *wielkiej Liczbie.*

Nominativo hi Fructus, w *Mianu: te Pożytki.*
 Geniti: horum Fructuum, w *Rodz: tych Pożytków.*
 Dativo his Fructibus, w *Dawa: tym Pożytkom.*
 Accusat: hos Fructus, w *Oskarż: te Pożytki.*
 Vocatio ô Fructus, w *Wzywani: o Pożytki.*
 Ablat: ab his Fructibus, w *Odbier: od tych Pożytk.*

Res Nomen appellativum, *Rzecz Imię pospolite*
 Genetis Fœmini, *Rodzain Niewnioskiego, De-*
clinationis quintæ, Staczania piątego, quæ decli-
natur sic, która się stacza tak.

Numero Singulari w *Małej Liczbie.*

Nominativo hæc Res, w *Mianu: ta Rzecz.*
 Genitivo hujus Rei, w *Rodz: tej Rzeczy.*
 Dativo huic Rei, w *Dawan: tej Rzeczy.*
 Accusativo hanc Rem, w *Oskarż: tę Rzecz.*
 Vocativo ô Res, w *Wzywa: o Rzecz.*
 Ablativo ab hac Re w *Odbier: o tej Rzeczy.*

Numero Plurali w *Liczbie Wielkiej.*

Nominativo hæc Res, w *Mianu: te Rzeczy.*
 Genitivo harum Rerum, w *Rodz: tych Rzeczy.*

Dativo his Rebus, w Dawan: tym Rzeczom.

Accusati: has Res, w Oskarż: te Rzeczy.

Vocativo ô Res, w Wzywa: o Rzeczy.

Ablativo ab his Rebus w Odł: od tych Rzeczy.

Prima Declinatio quot habet Terminationes?

Pierwsze statczanie wiele ma kończących sylłab? quinq; pięć, a, ut Pôeta, iako Wierszopis, e, ut Centesote, iako Świątki, as, ut Thomas, iako Tomasz, es, ut Palatinides, iako Wolewodzie, am, ut Adam, iako Adam. Quæ est agnitio primæ Declinationis? Które jest poznanie pierwszego statczania? hæc est, to jest, cuius Genitivus singularis terminatur in æ diphthongum, którego Rodzący spadek iedney liczby kończy się na dwupiętną literę, & pluralis in ærum longum, a w wielkiej liczbie a przedłużoną sylłabę.

Secunda Declinatio, Wtore Statczanie, quot terminationes habet? wiele sylłab kończonych ma? septem, siedm, quas? które? er, ir, ur, us, eus, um, ud, te wszystkie tu położone: da exemplum, pokasz przykład: er, ut liber, iako Książka, ir, ut Vir, iako Mąż, ur, ut satur, iako nasycony, us, ut calamus, iako pióro, eus, ut Thadeus, iako Tadeusz, um, ut Temp'um, iako Kościół, ud, ut alud, iako insza rzecz. Quæ est agnitio secundæ Declinationis? Które jest poznanie drugiego Statczania? hæc est, to jest, cuius Genitivus singularis terminatur in i, longum, którego Rodzący spadek,

licz-

[illegible]

& pluralis in unum locum, a wielkoy liczby w te
sillaby, 4t casus, hujus casus, horum casum,
przedłużoną według tego.

Quarta Declinatio quid habet terminationes? Pię-
te Staczenie wiele na silabach tworzy, 6? unam
terminum, iedną tylko, quam? którą? es 4t dies, iako
ko dzień. Quae est agnitio quinta Declinationis?
Ktore jest poznanie piętego staczenia? Hae est, co
jest, cujus Genitivus singularis terminatur in ei. Di-
visas literas, którego Podległy spadeł liczybby kończą
się na te rozdzielne litery, 4t haec, vel haec dies,
hujus diei, & pluralis in erum, a w wielkiej licz-
bie na te sillaby, 4t hi dies, horum dierum, wy-
dług tego przytytu.

Pronomen quid est? Nazwisko co jest? est Pars
Orationis declinabilis, jest częścią mowy spoz-
ięca się, loco Nominis posita, miasze Imienia po-
łożona, Personam significans, cyfry znacząca, 4t
Ego, iako Ja, Tu, Ty, Ille, On. Quot sunt Pro-
nominis accidentia? Wiele jest Nazwiska przypad-
ków? septem, siedm, quae? które? Tercio, Trzo-
brazienie, Species, Kształt, Persona, Osoba. Ge-
nus, Rodzay, Declinatio, Staczenie, Numerus,
Liczba, Casus, Spadek. Figurae sunt tres, Trzo-
brazienia są troje, simplex, proste, 4t Ego, iako Ja.
Composita, Złożona, 4t ego et tu, iako ja i ty.
Decomposita, Rozłożona, 4t ego et tu, iako ja i ty.

Numero Singulari w macey *Łacze.*

Nominativo Ego	w Mianu <i>Łacze.</i> Ja.
Genitivo mei v. mei	w Odkaz: mój.
Dativo mihi	w Dawam: mi.
Accusativo me	w Odkaz: mój.
Vocativo caret	w Wzywaniu: o mój.
Ablativo à me	w Odkaz: od mój.

Numero Plurali w Wielkicy *Łacze.*

Nominativo Nos	w Mianu <i>Łacze.</i> My.
Geniti: nostrum v. nostri	w Rodzonym: nasz.
Dativo uobis	w Dawam: wam.
Accusativo nos	w Odkaz: nas.
Vocativo caret	w Wzywaniu: o mój.
Ablativo à nobis	w Odkaz: od nas.

Numero Singulari w Macey *Łacze.*

Nominativo Tu	w Mianu <i>Łacze.</i> Ty.
Genitivo tui v. tui	w Odkaz: ciebie.
Dativo tui	w Dawam: ci.
Accusativo te	w Odkaz: ciebie.
Vocativo Tu	w Wzywaniu: o ty.
Ablativo à te	w Odkaz: od ciebie.

Numero Plurali w Wielkicy *Łacze.*

Nominativo Vos	w Mianu <i>Łacze.</i> Wy.
Genitivo vestrum v. vestri	w Rodzonym: wasz.
Dativo vobis	w Dawam: wam.
Accusativo vos	w Odkaz: was.
Vocativo O vos	w Wzywaniu: o wy.
Ablativo à vobis	w Odkaz: od was.

[illegible]

Quid est quædam Conspiration? (Cuius) iest causante
 Sympliciter? Est quædam huiusmodi unum. Prof-
 itur, Sed hanc mihi digne. Quid indicat
 Sympliciter. Ergo, temporis presentis, et huiusmodi
 rationes.

Ważniejszego. numeri singularis, *liczby* męsz; *osob-*
biennem in is longum, *kończącą się na tę sylabę*
przedłużoną, & infinitivum in ire, & nieograniczony
sposób tak; *ut* audio, audis, audire, *siyszę*.

Modi sunt septem, *Sposobów jest siedm*; Indi-
 cativus, *Ukazujący*, Imperativus, *Rozkazujący*, Sub-
 iunctivus, *Złączający*, Optativus, *Żądający*, Potens-
 tialis, *Mogący*, Permissivus, *Dopuszczający*, & In-
 finitivus, & *Nieograniczony*, Tempora sunt quinque,
Uzasów jest pięć. Praesens, *Teraźniejszy*, Praeteritum
 imperfectum *Przeszły niedokonany*, Praeteritum perfe-
 ctum, *Przeszły dokonany*, Praeteritum plusquam per-
 fectum, *Przeszły więcej niż dokonany*, & Futurum, &
Przyszły, Numeri sunt duo, *Liczby są dwie*, singula-
 ris, *mała*, *ut* pingo, *iako* maluję, Pluralis, *Wielka*;
ut pingimus, *iako* malujemy. Personae sunt tres, *Osob*
jest trzy, prima *ut* ego dico, *pierwsza iako* mówię,
 nos dicimus; *my* mowiemy, secunda, *druga*, tu dicis;
ty mówisz, vos dicitis, *wy* mówicie, tertia, *trze-*
cia, ille dicit, *on* mówi, illi dicunt; *oni* mówią.

Participium quid est? *Uczestnik co to jest?* Pars or-
 rationis declinabilis, *Część mowy* *łącząca się*;
 Accidentia Nominis & Verbi habens, *Przypadki*;
Imienia, i słowa *małga*; *ut* scribens, *iako* piszący;
 orans, *modlący się*. Accidentia sunt septem, *Przy-*
padków jest siedm. Figura *Wyobrażenie*, Tempus,
Czas, Significatio, *Znamienowanie*, Genus, *Rodzaj*;
 Declinatio, *Staczenie*, Numerus, *Liczba*, Casus;

Spadek. Figurae sunt tres. Wyobrażenia jest troje, simplex, proste, ut datus, iako dający, composita, złożone, ut condens, iako wystawiający, decomposita, więcej niż złożone, ut abscondens, iako ukrywający. Tempora sunt tria, Czasów jest trzy, praesens, teraźniejszy, ut videns, iako widzący, praeteritum, przeszły, ut visus, iako widziany, futurum, przyszły, ut visurus, iako mający widzieć, videndus, mający być widziany, significationes sunt quatuor, Znaczenia jest czworo, Activa, Sprawnicze, ut mittens, iako posyłający, missurus, mający posłać, passiva, Cierpiący, ut missus, iako posłany, mittendus, mający być posłany. Neutralis, Oddzielne, ut clamans, iako wołający. Communis, Pospolite, ut recordans, iako pamiętający. Genera sunt quatuor, Rodzaiów jest cztery, Masculinum, Męski, ut scriptus, iako pisany, Femininum, Niewieści, ut scripta, iako pisana. Neutrum, Oddzielny, ut scriptum iako pisane. Omnia, Wszelkie, ut faciens, iako czyniący. Declinationes sunt tres, Staczenia jest troje, prima, pierwsze, secunda, drugie, tertia, trzecie. Numeri sunt duo, Liczby są dwie, singularis, mała, ut tenens, iako trzymający, pluralis, wielka, ut tenentes, iako trzymający. Cus sunt sex sequentes, Spadków jest sześć następujących.

Numero Singulari w Mądry Liczbie.

Nomin: hic Legens, w Miar: ten czytający.
Geni: huius legentis, w Rodz: tego czytającego.

Dativo huic legenti, w *Dawu*: temu czyta.
 Accusati: hunc legentem, w *Oskar*: tego czyta.
 Vocativo O legens, w *Wzyw*: o czytający.
 Ablati: ab hoc legente vel i, w *Odbie*: od tego czyta.

Numero Plurali w *Wielkicy* Liczbie.

Nominati: hi legentes, w *Mianu*: ci czytają.
 Gen. haec legentium, w *Rodu*: ty b czytających.
 Dativo his legentibus, w *Dawu*: tym czytają.
 Accusati: hos legentes, w *Oskar*: tych czyta.
 Vocativo O legentes, w *Wzyw*: o czytający.
 Ablati: ab his legentibus, w *Odbie*: od tych czyta.

Adverbium quid est? Przysłowie, co jest? Pars
 orationis indeclinabilis, Część mowy nieścacha-
 jącej się, g. w. adju. sta Verbo, która złożona z
 słowem, aut Nominu, albo Imieniem; aut Participio,
 albo z Uzęstankiem, aut alteri Adverbio, albo z in-
 szym Przysłowiem, ejus significationem determinat,
 jego znaczenie kończy, ut bene studeo, iako dobrze
 się uczę, semper diligens, zawsze pilny. Acciden-
 ta in adverbio sunt tria, Przypadków w przysłow-
 wiu jest trzy. Figura, Wyobrażenie, Species.
 Kształt, & Comparatio, y Przyrównanie. Figuræ
 sunt tres, Wyobrażenia jest trois, simplex ut faci-
 liter, proste iako łatwo, composita, złożone, ut dif-
 ficiliter, iako trudno, decomposita, więcej niż zło-
 żone, ut perdifficulter, iako bardzo trudno. Species
 sunt duæ, Kształtów jest dwa, Prima ut ita
 semper, Początkowy iako teraz zawsze. Derivatio

va, Pochołowy, *ut breviter perfectè, iako larkhi doskonałe.* Gradus comparationis sunt tres, *Sto-*
pniow przyrownywania iest trzy, Positivus, P-
ani, ut pulchrè, iako pięknie. Comparativus, P-
rownyniający, ut pulchrius, iako piękniej, Super-
tivus, Przewyższający, ut pulcherrimè, iako nay-
piękniej.

Conjunctio quid est? *Złączenie co iest?* Pars o-
 rationis indeclinabilis, *Część mowy nieścaga-*
jąca się, conjungen, vel etiam disjungen, złą-
czające, albo też rozłączające, voces aut sententias,
słowa, albo sentenye, ut sed, sive, iako, ale, bo-
ło. Conjunctiones Orationis Prepositivi sunt istæ,
złączenia początku pierwej położone są te, ac, in,
an, czyli aut, albo, namque, allouiem, neque,
ani, quæpropter, przetoż, quæquam, aczelowiek,
& cætera, y insze słowa. Conjunctiones Ordinis
Postpositivi sunt istæ. Złączenia porządku potym
położonego są te, autem, zaś, enim, boziem, qu-
dem, zaiste, quoque, też, verò, zaś, que y vè,
albo nie, czyliż. Conjunctiones Ordinis Communis
sunt istæ. Złączenia Porządku postpolitego są te,
alioquin, inaczej, duntaxat, tylko, ergo, więc,
etiamsi, chociaż, idcirco, dla tego, quia, bo, quod
że, & cætera, y insze.

Prepositio quid est? *Przekładanie co iest?* est
 Vox, *iest Słowo, quæ aliis Orationis partibus*
fere præponitur, które przed inszemi Mowy czę-
ściu-

ścisłami praw'e położone byw., ut, ad, iako, do,
pro, za, y inſze. Præpoſitiones ſunt duplices,
Præktadania ſą dwoiſkie, alie ſunt quæ habent
Caſum Accuſativum, iedne ſą które maig Spadek
Oskarżaiący, alie quæ habent Caſum Ablativum,
inſze które maig Spadek Odbieraiący. Accuſativum
habentes ſunt iſtæ, Oskarżaiący Spadek maigce ſę
ze, quæ ponuntur cum ſuo caſu, które ſię ktadą z
ſwoim ſpadkiem, ut ad, iako do, ad Scholam, do
ſchoty, apud, u, apud Fratrem, u Brata, ante,
przed, ante meridiem, przed południem, cis, cir-
cum, circiter, circa, około, circa occaſum Solis,
około zachodu Słońca, extra Portam, za Bramą,
infra, niżej, infra Menſam, niżej Stołu, inter Re-
ligioſos, między Zakonnikami, inter duas Septima-
nas, między dwiema Niedzielami, juxta legem, we-
dług prawa, ob ſpem; dla nadzieie, penes pauc-
tem, przy ſcianie, per, przez, per diem, przez
dzień, poſt Concionem, po Kazaniu, præter, oprócz
præter intentionem, oprócz intencji, propè Eccle-
ſiam, blisko Kościoła, propter ſanitatē, dla zdo-
wia, ſecundum opinionem, według mniemania, ſu-
pra vires, nad ſity, ſecus viam, weſle drogi, trans-
fluvium, z tamtej ſtrocy rzeki, ultra montē, zał
zaſługi, contra hostem, przeciwko nieprzyjacielowi,
erga Diſcipulum, przeciwko Uczniowi, adverſus &
adverſum vicinum, przeciwko ſąsiadowi. Præpoſi-
tiones Ablativum regentes ſunt iſtæ, przeciwko

nia spadek matce sę te, absq; bez, absq; consensu, bez pozwolenia, cum libris, z książkami, coram Iudice, przed Sędzią, de realitate, o rzetelności, pilam Studiosis, iawnie przed Studentami, prae timore, dla bicia, pro pecuniis, za pieniądze, sine amico, bez przyjaciela, à Parente, od Rodzica, è militibus, z żołnierzów, ab igne, od ognia, ex aliis, z innych, abs quolibet, od każdego, citare tecum, po gołeni, in scamno, na ławie, sub lapide, pod kamieniem, super fronde, na gałęzi.

Quid est Interjectio? On jest wzdanie? est vox inderecti abulis, jest głos niestaczący się, affectum animi significans, affectu umysłu znaczący, ut ah, ach; euge, ehey, eja, nuż, haha, chacha, hej, hej niestetyż, hem, czegoż, heus, hej slysz; o! ulam, bolay, papaz, bawey, vah, otoż oto tobie, va, biada.

Laudo Verbum Activum, Chwałę jest słowo sprawujące, figurę simplicis, wyobrażenia prostręgo, Moci indicat vi, Specie Ukazującego, temporis presentis, czasu teraźniejszego, Numeri singularis, Liczby małej, Personę primam, Osoby pierwszej, Constructionis primam, Sprzężenia pierwszego, quod coniungatur sic, które się sprzęga tak.

Ego laudo, Ja chwale, tu laudas, ty chwalisz, ille laudat, on chwali. Pluraliter. Wy wielkiej łaski, nos laudamus, my chwalemy, vos laudatis, wy chwalicie, illi laudant, oni chwala. Prateritum imper-

imperfectum, *Przeszły niedoskonały czas*, singulariter, w małej liczbie. Ego laudabam, Ja chwaliłem, tu laudabas, ty chwaliłeś, ille laudabat, on chwalił. Pluraliter, w wielkiej liczbie, nos laudabamus, my chwaliliśmy, vos laudabatis, wy chwaliliście, illi laudabant, oni chwalili. Præteritum perfectum, *Przeszły doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego laudavi, Ja pochwaliłem, tu laudavisti, ty pochwaliłeś, ille laudavit, on pochwalił. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudavimus, my pochwaliliśmy, vos laudavistis, wy pochwaliliście, illi laudaverunt, vel laudavere, oni pochwalili. Præteritum plus quàm perfectum, *Przeszły więcej niżdoskonały czas*, singulariter, w małej liczbie. Ego laudaveram, Ja pochwaliłem był, tu laudaveras, ty pochwaliłeś był, ille laudaverat, on pochwalił był. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudaveramus, my pochwaliliśmy byli, vos laudaveratis, wy pochwaliliście byli, illi laudaverant, oni pochwalili byli. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego laudabo, Ja będę chwalił, albo pochwałę, tu laudabis, ty będziesz chwalił, albo pochwalisz, ille laudabit, on będzie chwalił, albo pochwali. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudabimus, my będziemy chwalili, albo pochwalimy, vos laudabitis, wy będziecie chwalili, albo pochwalicie, illi laudabunt, oni będą chwalili, albo pochwalą.

Imperativus Modus habet tempora duo. *Prze-
kazujący sposób ma czasów dwa, pierwszy, ter-
niejszy czas, singulariter, w małej liczbie, tu lau-
da, ty chwal. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos
laudate, wy chwalcie. Futurum, Przyszły czas,
singulariter, w małej liczbie, tu laudato, ty chwal
wieg albo potym, ille laudato, on niech chwali po-
tym. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos laudatores,
wy chwalcie potym, illi laudatores, oni niech chwala-
wieg albo potym.*

Subjunctivus Modus habet tempora quinque,
*Złączający sposób ma czasów pięć, Praesens, Ter-
niejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego
laudem, Ja niechay chwale, tu laudes, ty chwal,
ille laudet, on niechay chwali. Pluraliter, W wiel-
kiej liczbie, nos laudemus. my chwaliśmy, vos lau-
detis, wy chwalcie, illi laudent, oni niech chwala-
Präteritum imperfectum, Przyszły niedokonyły czas,
singulariter, w małej liczbie, Ego laudarem, Ja
chwaliłbym, tu laudares, ty chwaliłbyś, ille lauda-
ret, on chwaliłby. Pluraliter, w wielkiej liczbie,
nos laudaremus, my chwaliłbyśmy, vos laudaretis,
wy chwaliłbyście, illi laudarent, oni chwaliłby.
Präteritum perfectum, Przyszły dokonany czas,
singulariter, w małej liczbie, Cum ego laudaverim,
Gdy ja pochwalitem, cum tu laudaveris, gdy ty
pochwalił, cum ille laudaverit, gdy on pochwalił.
Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos laudaverim-
mus,*

gdyśmy pochwalili, cum vos laudaveritis, gdy
 oni pochwalili, cum illi laudaverint, gdy wy
 pochwalili. Präteritum plus quam perfectum, *Prze-
 szły więcej niż doskonały czas*, singulariter, w ma-
 łey liczbie, Ego laudavisse, Tu pochwalibysy, o-
 ni laudavissent, ty pochwalibysy, ille laudavisset,
 on pochwalibysy byt. Pluraliter, *W wielkley liczbie*
 nos laudavissetis, my pochwalibysmy byli, vos lau-
 davissetis, wy pochwalibyscie byli, illi laudavissent,
 oni pochwaliby byli. Futurum, *Przyszły czas*, sin-
 gulariter, w małey liczbie, cum ego laudavero, gdy
 ja pochwałę, albo chwalić będę, cum tu laudave-
 ris, gdy ty pochwalisz, albo chwalić będziesz, cum ille
 laudaverit, gdy on pochwali, albo chwalić będzie.
 Pluraliter, *W wielkley liczbie*, cum nos laudaveri-
 mus, gdy my pochwalimy, albo chwalić będziemy,
 cum vos laudaveritis, gdy wy pochwalicie albo gdy
 wy chwalić będziecie, cum illi laudaverint, gdy oni
 pochwalą, albo chwalić będą.

Infinitivus Modus habet tempora quinque,
 Nieograniczony Spółdziałacz ma czasów pięć, Präsens &
 präteritum imperfectum, Teraźniejszy Przeszły i
 doskonały czas, ut laudare, iako chwalić. Präteri-
 tum plus quam perfectum. Przeszły więcej niż do-
 doskonały czas, ut laudavisse, iako chwalić było. Fu-
 turum, Przyszły czas, singulariter, w małey li-
 czbie, esse laudaturum, że ten będzie chwalił, esse
 laudatum, że to będzie chwalił, esse lauda-
 turum,

turum, że one będą chwalić. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, esse laudaturos, że ci będą chwalić, esse laudatures, że one będą chwalić. Gerundia sunt tria, *Noszące są trzy*, laudandi, chwalenia, laudando, chwaląc, laudandum, potrzeba chwalić, Supina sunt duo, *Konieczne są dwa*, laudatum, chwalić, laudatu, ku chwaleniu. Participia significationis activæ sunt duo, *Uczestników znaczenia sprawującego jest dwa*, præsens, terażniejszy, ut laudans, iako chwalcący Futurum, *Przyszły czas*, ut laudaturus, iako mający chwalić.

Indicativus Modus habet tempora quinque, *Ukazywający Sposób ma czasów pięć*, præsens, terażniejszy czas, singulariter, w maley liczbie, Ego laudor, mnie chwalę, tu laudaris, vel laudare, ciebie chwalę, ille laudatur, onego chwalę. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos laudamur, nas chwalę, vos laudamini, was chwalę, illi laudantur, onych chwalcą. Præteritum imperfectum, *Przeszły niedoskonały czas*, singulariter, w maley liczbie, ego laudabar, mnie chwalono, tu laudabaris, vel laudabare, ciebie chwalono, ille laudabatur, onego chwalono. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos laudabamur, nas chwalono, vos laudabamini, was chwalono, illi laudabantur, onych chwalono. Præteritum perfectum, *Przeszły niedoskonały czas*, singulariter, w maley liczbie, Ego sum vel fui laudatus, Ja jestem albo byłem pochwalony, albo też mnie pochwalono, tu es vel

vel fuist laudatus, ty ieśeś albo byleś pochwalony,
ille est vel fuit laudatus, on ieś, albo był pochwa-
lony. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos sumus
vel fuimus laudati, my ieśeśmy albo byliśmy po-
chwaleni albo też nas pochwalono, vos estis v. fui-
stis laudati, wy ieście albo byliście pochwaleni,
illi sunt v. fuerunt laudati, oni są albo byli pochwale-
ni. Præteritum plus quàm perfectum, *Przeszły*
więcej niż doskonały czas, singulariter, w małej
liczbie, Ego eram vel fueram laudatus, Ja byłem
dawno pochwalony, tu eras vel fueras laudatus, ty
byleś dawno pochwalony, ille erat vel fuerat lauda-
tus, on był dawno pochwalony. Pluraliter, *W*
wielkiej liczbie, nos eramus vel fueramus laudati,
my bylibyśmy dawno pochwaleni, vos eratis vel fue-
ratis laudati, wy bylibyście dawno pochwaleni, illi
erant vel fuerant laudati, oni byliby dawno pochwale-
ni. Futurum, *Przyszły* czas, singulariter, w ma-
łej liczbie, Ego laudabor, mnie będą chwalić, albo
ja będę chwalać, tu laudaberis, vel laudabere,
cię będą chwalić, albo ty będziesz chwalać, ille
laudabitur, onego będą chwalić, albo on będzie chwa-
lony. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos laudabi-
mur, nas będą chwalić, albo my będziemy chwale-
ni, vos laudabimini, was będą chwalić, albo wy be-
dziecie chwaleni, illi laudabuntur, oni będą chwa-
leni, albo oni będą chwaleni. Imperativos *Modus* ha-
bet tempora duo, *Rozkazujący* Spółsob na *osob*
dwa.

presens, teraźniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, tu laudare, ciębie niech chwalią. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos laudamini, was niech chwalią. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, tu laudator, ty będziesz chwalał, laudator ille, niech będzie on chwalał potym. Pluraliter, w Wielkiej liczbie, vos laudamini, wy będziecie potym chwalać, illi laudantur, oni potym niech będą chwaleń.

Subjunctivus Modus habet tempora quinque, Złączający Sposób ma czasów pięć, praesens, teraźniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego lauder, Mnie niech chwalią, tu lauderis, vel lauderis, ciębie niech chwalią, ille laudatur, onego niech chwalią. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudemur, nas niech chwalą, vos laudamini, was niech chwalą, illi laudentur, onych niech chwalą. Präteritum imperfectum, Przyszły niedokonany czas, singulariter, w małej liczbie, Ego lauderer, mnie chwalonoby, tu laudereris vel laudarere, ciębie chwalonoby, ille laudaretur, onegoby chwalono, albo chwaliliby go. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos lauderemur, nas chwalonoby, vos laudaremini, was chwalonoby, albo chwaliliby was, illi laudarentur, onychoby chwalono, albo chwaliliby ich. Präteritum perfectum, Przyszły dokonany czas, singulariter, w małej liczbie, cum ego sen vel facin laudatus, gdy ja jestem albo byłem pochwalony, cum tu sis vel

vel fueris laudatus, *gdz ty jesteś albo byłeś pochwa-*
lony, cum ille sit vel fuerit laudatus, *gdz on jest*
albo był pochwalony. Pluraliter, *W wielkiej licz-*
bie, cum nos simus vel fuerimus laudati, *gdz my*
jestemy albo byliśmy pochwaleni, cum vos sitis

vel fueritis laudati, *gdz wy jesteście, albo bylibyście*
pochwaleni, cum illi sint vel fuerint laudati, *gdz*
oni są albo byłiby pochwaleni. Praeteritum plus quam
 perfectum, *Przeżyty więcej niż dokonany czas*, sin-
 gulariter, *w małej liczbie*, Ego essem vel fuisset
 laudatus, *Ta byłbym był pochwalony*, tu eses vel
 fuisses laudatus, *ty bybyś był pochwalony*, ille esset
 vel fuisset laudatus, *on byby był pochwalony*. Plu-
 raliter, *W wielkiej liczbie*, nos essemus vel fu-

issemus laudati, *my bylibyśmy byli pochwaleni*, vos esse-

ti v fuissetis laudati, *wy bylibyście byli pochwaleni*,
 illi essent vel fuissent laudati, *oni byliby byli po-*
chwaleni. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter,
w małej liczbie, Ego ero vel fuero laudatus, *Ta*
będę pochwalony, tu eris vel fueris laudatus, *ty be-*
dziesz pochwalony, ille erit vel fuerit laudatus, *on*
będzie pochwalony. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*,
 nos erimus v. fuerimus laudati, *my będziemy pochw-*
aleni, vos eritis vel fueritis laudati, *wy będąc*
pochwaleni, illi erunt vel fuerint laudati, *oni będą*
pochwaleni.

Infinitivus Modus habet tempora quinque.

Nieograniczony Sposób ma czasów pięć, Praesens,
 & praesens.

Præteritum imperfectum. Przechyły y przeszły niedokonany czas, laudari, bytć chwaleczym. Præteritum perfectum & plus quàm perfectum, Przechyły dokonany y weszły wż dokonany czas, singulariter, w małej liczbie, esse vel fuisse laudatum, bytć było chwaleczonym, laudatam, pochwalona, laudatum, pochwalone. Pluraliter, W wielkiej liczbie, esse vel fuisse laudatos, bytć było pochwalonemi, laudatas, także laudata, bytć pochwalone. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, laudatum iri vel esse laudandum, że ten będzie pochwalony, laudandam, że ta będzie pochwalona, laudandum, że to będzie pochwalone. Pluraliter, w wielkiej liczbie, esse laudandos, że będą pochwaleni, laudandas, że te będą pochwalone. Participia significatibus passivæ sunt duo, Uczęstnikow znaczenia Cierpiącego jest dwa. Præteritum Przeszły, ut laudatus, iako pochwalony, laudata, pochwalona. laudatum, pochwalone. Futurum, Przyszły czas, ut laudandus, mający bytć pochwalonym, laudandum, mający bytć pochwalonym.

Docet est Verbum Activum, Uczę jest słowo sprawujące, Figuræ simplicis, Wyobrażenia prostego, Conjugationis secundæ, Staczania wtorego, albo drugiego, quod conjugatur sic: które się sprzęga tak.

Indicativus Modus habet Tempora quinque, Wskazujący Sposób ma czasow pięć, Præsens, Terat-

żniejszy

prze-
czym.
um,
czas,
e lau-
walo-
alkiej
chw-
alone.
mały
ze ten
e po-
alone.
s, ze
alone.
czest-
ritum
data,
rum,
chw-
łowo
żenia
otore-
e sig
aque,
Terat-
ey.

Wielkiy czas, singulariter, w małym liczbie, Ego doceo, Ja uczę, tu doces, ty uczysz, ille docet, on uczy. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos docemus, my uczymy, vos docetis, wy uczyście, illi docent, oni uczą. Präteritum imperfectum, Przeszły niedoskonały czas, singulariter, w małym liczbie, Ego docebam, Ja uczyłem, tu docebas, ty uczyłeś, ille docebat, on uczył. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos docebamur, my uczyliśmy, vos docebatis, wy uczyliście, illi docebant, oni uczyli. Präteritum perfectum, Przeszły doskonały czas, singulariter, w małym liczbie, Ego docui, Ja nauczyłem, tu docuisti, ty nauczyłeś, ille docuit, on nauczył. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos docuimus, my nauczyliśmy, vos docuistis, wy nauczyliście, illi docuerunt vel docuere, oni nauczyli. Präteritum plus quam perfectum, Przeszły więcej niż doskonały czas, singulariter, w małym liczbie, Ego docueram, Ja uczyłem był, tu docueras, ty uczyłeś był, ille docuerat, on uczył był. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos docueramus, my uczyliśmy byli, vos docueratis, wy uczyliście byli, illi docuerant, oni uczyli byli. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małym liczbie, Ego docebo, Ja będę uczył, tu docebis, ty będziesz uczył. Ille docebit, on będzie uczył. Pluraliter, w wielkiej liczbie, nos docebimus, my będziemy uczyć, vos docebitis, wy będziecie uczyć, illi docebunt, oni będą uczyć.

Impe-

Imperativus Modus habet tempora duo, *Ro-
kazujący Sposób ma czasów dwa*, praesens, *tera-
źniejszy czas*, singulariter, w małej liczbie, tu
doce, ty ucz. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos
docete, wy uczcie. Futurum; *Przyszły czas*; sin-
gulariter, w małej liczbie, tu doceto, ty ucz po-
tym, ille doceto, on niech uczy potym. Pluraliter, *W
wielkiej liczbie*, vos docetote, wy uczcie więc,
allo potym, illi doceunto, oni niech ucza więc albo
potym.

Subiunctivus Modus habet tempora quinque;
Łączący Sposób ma czasów pięć; Praesens, *Te-
raźniejszy czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego
doceam, Ja niech ucze, tu doceas, ty ucz, illi
doceat, on niech uczy. Pluraliter, *W wielkiej licz-
bie*, nos doceamus, my uczyemy, vos doceatis, wy
uczcie, illi doceant, oni niech ucza. Praeteritum
imperfectum, *Przeszły niedokonały czas*, singulari-
ter, w małej liczbie; Ego docerem, Ja uczył-
bym, tu doceres, ty uczyłbyś, ille doceret, on u-
czyłby. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos doce-
remus, my uczylibyśmy, vos doceretis, wy uczyli-
libyście, illi docerent, oni uczyliby. Praeteritum per-
fectum, *Przeszły dokonany czas*, singulariter, w
małej liczbie, cum ego docuerim, gdy ja nauczyłem,
cum tu docueris, gdyś ty nauczył, cum ille docu-
erit, gdy on nauczył. Pluraliter, *W wielkiej licz-
bie*, cum nos docuerimus, gdyśmy nauczyli, cum

vos docueritis, gdyście wy nauczyli, cum illi docuerint, gdy oni nauczyli. Præteritum plus quam perfectum, *Przeszły* więcej niż doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego docuissim, Ja uczyłbym się, tu docuisses, ty uczyłbyś był, ille docuisset, on uczyłby był. Pluraliter, w wielkiej liczbie, nos docuissimus, my uczylibyśmy byli, vos docuissetis, wy uczylibyście byli, illi docuissent, oni uczyliby byli. Futurum *Przyszły* czas, singulariter, w małej liczbie, cum ego docuero, gdy ja będę uczył, cum tu docueris, gdy ty będziesz uczył, cum ille docuerit, gdy on będzie uczył. Pluraliter, w wielkiej liczbie, cum nos docuerimus, gdy my będziemy uczyć, cum vos docueritis, gdy wy będziecie uczyć, cum illi docuerint, gdy oni będą uczyć.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque. Nieograniczony Sposób ma czasów pięć. Præsens & Præteritum imperfectum, *Teraźniejszy i Przeszły* niedoskonały czas, ut docere iako uczyć. Præteritum perfectum & plus quam perfectum, *Przeszły i więcej niż doskonały* czas, docuisse, uczyć było. Futurum, *Przyszły* czas, singulariter, w małej liczbie, esse dociturum, że ten będzie uczyć, esse docituram, że ta będzie uczyć, esse dociturum, że to będzie uczyć. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, esse docituros, że ci będą uczyć, esse docituras, że te będą uczyć, esse docitura, że one będą uczyć. Gerundia sunt tria, *Nos* qce są trzy, docendi. u-

czenia, docendo, uczę, docendum, potrzeba uczyć.
 Supina sunt duo, *Konieczne są dwa*, doctum, uczyć,
 doctus, ku uczeniu. Participii significationis Activæ
 sunt duo, *Uczestników znaczenia są dwa*, Præsens,
Terazniejszy, ut docens, *jako uczący*. Futurum,
Przyszły czas, ut docturus, *jako mający uczyć*, do-
 ctura, *mająca uczyć*, docturum, *mające uczyć*.

Indicativus Modus habet Tempora quinque.
 Ukazujący Sposob ma czasów pięć. Præsens, *Ter-
 żniejszy czas*, singulariter, w *małej liczbie*, Ego
 doceor, *mnie uczę*, tu doceris vel docere, *ciebie u-
 czę*, ille docetur, *onego uczę*. Pluraliter, *W wiel-
 kiej liczbie*, nos docemur, *nas uczę*, vos docemini,
was uczę, illi docentur, *onych uczę*. Præteritum
 imperfectum, *Przeszły niedoskonały czas*, singula-
 riter, w *małej liczbie*, Ego docebar, *mnie uczono*,
 tu docebaris vel docebare, *ciebie uczono*, ille do-
 cebatur, *onego uczono*. Pluraliter, *W wielkiej licz-
 bie*, nos docebamur, *nas uczono*, vos docebamini,
was uczono, illi docebantur, *onych uczono*. Præte-
 ritum perfectum, *Przyszły doskonały czas*, singu-
 lariter, w *małej liczbie*, Ego sum vel fui doctus,
Ja jestem albo byłem uczony, tu es vel fuisti do-
 ctus, *ty jesteś albo byłeś uczony*, ille est v. fuit
 doctus, *on jest albo był uczony*. Pluraliter, *W wiel-
 kiej liczbie*, nos sumus v. fuimus docti, *my jesteśmy
 albo byliśmy uczeni*, vos estis v. fuistis docti,
wy jesteście albo byliście uczeni, illi sunt v. fue-
 runt

runt dośli, oni są albo byli uczeni. Præteritum plus quam perfectum, *Przeszły więcej niż doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego eram v. fueram doślus, *Ja byłem dawnio uczony*, tu eras vel fueras doślus, *ty byłeś dawnio uczony*, ille erat vel fuerat doślus, *on był dawnio uczony*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos eramus vel fueramus dośli, *my byliśmy dawnio uczeni*, vos eratis vel fueratis dośli, *wy byliście dawnio uczeni*, illi erant vel fuerant dośli, *oni byli dawnio uczeni*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego docebor, *Mnie będą uczyć*, tu doceberis vel docebere, *ciebie będą uczyć*, ille docebitur, *onego będą uczyć*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos docebimur, *nas będą uczyć*, vos docebimini, *was będą uczyć*, illi docebuntur, *onych będą uczyć*.

Imperativus Modus habet tempora duo. *Rozkazujący Sposób ma czasów dwa*. Præsens, *teraźniejszy czas*, singulariter, w małej liczbie, tu docere, *ciebie niech uczą*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos docemini, *was niech uczą*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w małej liczbie, docetor tu, *niechay cie uczą potym*, docetor ille, *niech onego uczą potym*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos doceminor, *was niech nauczą potym*, illi docentor, *onych niech uczą potym*.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque. *Złączaący Sposób ma czasów pięć*, Præsens, *Tera-*

żnięjszy czas; singulariter, w małej liczbie, Ego
docear, Mnie niech ucza, tu docearis vel doceare,
ciebie niech ucza, ille doceatur, onego niech ucza.
Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos doceamur, nas
niech ucza, vos doceamini, was niech ucza. illi
doceantur, onych niech ucza. Præteritum im-
perfectum, Przeszły niedoskonały czas, singulariter, w
małej liczbie, Ego docerer, Mnie uczonoby, tu do-
cereris vel docerere, ciebie uczonoby, ille docere-
tur, onego uczonoby. Pluraliter, W wielkiej licz-
bie, nos doceremur, nas uczonoby, vos doceremini,
was uczonoby. illi docerentur, onych uc-
zonoby. Præteritum perfectum, Przeszły doskonały czas, s-
ingulariter, w małej liczbie, cum ego sim vel fue-
rim doctus, gdy ja jestem albo byłem uczoney, cum
tu sis v. fueris doctus, gdy ty jesteś albo byłeś u-
czony, cum ille sit vel fuerit doctus, gdy on jest
albo był uczoney. Pluraliter, W wielkiej liczbie,
cum nos sumus vel fuimus docti, gdy jesteśmy
albo byliśmy uczeni, cum vos sitis vel fueritis do-
cti, gdy wy jesteście albo byliście uczeni, cum illi
sint vel fuerint docti, gdy oni są albo byli uczeni.
Præteritum plus quam perfectum, Przeszły więcej
niż doskonały czas, singulariter, w małej liczbie,
Ego essem vel fuissem doctus, Ja byłbym był u-
czony, tu esses vel fuisses doctus, ty byłbyś był
uczony, ille esset vel fuisset doctus, on byłby był
uczony. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos esse-

mus

mus vel fuifsemus docti, *my byliśmy byli uczeni*,
 vos effectis v. fuissetis docti, *wy byliście e byli uczeni*,
 illi essent v. fuissent docti, *oni byliby byli uczeni*.
 Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w maley*
liczbie, cum ego ero vel fuero doctus, *gdy ja bę-*
de uczoney, cum tu eris v. fueris doctus, *gdy ty*
będziesz uczoney, cum ille erit vel fuerit doctus,
gdy on będzie uczoney. Pluraliter, *W wielkiej lic-*
zbie, cum nos erimus vel fuerimus docti, *gdy my*
bedziemy uczonemi, cum vos eritis vel fueritis do-
cti, *gdy wy będziecie uczonemi*, cum illi erunt vel

fuerunt docti, *gdy oni będą uczeni*.
 Infinitivus Modus habet tempora quinque.
 Nieograniczony Sporob ma czasow pięć, Præfens, &
 præteritum imperfectum, *Terażniejszy y przeszły*
niedoskonały czas, laudari, *bydź chwalonym*. Præ-

Uczęst-

Uczestnikow znaczenia Cierpiącego są dwa. Præteritum. *Przeszły*, doślus, uczony, dośla, uczona, doślum, uczone. Futurum, *Przyszły czas*, docendus, mający być uczony, docenda, mająca być uczona, docendum, mające być uczone.

Indicativus Modus habet tempora quinque. Ukazujący Sposób ma czasów pięć, præsens, terażniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego lego, *Ja czytam*, tu legis, *ty czytasz*, ille legit, *on czyta*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legimus, *my czytamy*, vos legitis, *wy czytacie*, ille legunt, *oni czytają*. Præteritum imperfectum, *Przeszły niedoskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego legebam, *Ja czytałem*, tu legebas, *ty czytałeś*, ille legebat, *on czytał*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legebamus, *my czytaliśmy*, vos legebatis, *wy czytaliście*, illi legebant, *oni czytali*. Præteritum perfectum, *Przeszły doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego legi, *Ja czytałem*, tu legisti, *ty czytałeś*, ille legit, *on czytał*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legimus, *my czytaliśmy*, vos legistis, *wy czytaliście*, illi legerunt vel legere, *oni czytali*. Præteritum plusquam perfectum, *Przeszły więcej niż doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego legeram, *Ja czytałem był*, tu legeras, *ty czytałeś był*, ille legerat, *on czytał był*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legeramus, *my czytaliśmy byli*, vos legeratis,

wy

wy czytaliście byli, illi legerant, oni czytali byli. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, Ego legam, Ja będę czytał, tu leges, ty będziesz czytał, ille leget, on będzie czytał. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legemus, my będziemy czytać, vos legetis, wy będziecie czytać, illi legent, oni będą czytać.

Imperativus Modus habet Tempora duo. Rozkazujący Sposób ma czasów dwa. Præsens, Teraźniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, tu lege, ty czytaj. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos legite, wy czytajcie. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, tu legito, ty czytaj potym. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos legito, wy czytajcie potym, illi legunto, oni niech czytaią potym.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque. Złączający Sposób ma czasów pięć, Præseas. Teraźniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego legam, Ja niech czytam, tu legas, ty czytaj, ille legat, on niech czyta. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legamus, my czytajmy, vos legatis, wy czytajcie, illi legant, oni niech czytaią. Præteritum imperfectum, Przeszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego legerem, Ja czytałbym, tu legeres, ty czytałbyś, ille legeret, on czytałby. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legeremus, my czytalibyśmy, vos legeretis, wy czytali-

by-

byście, illi legerent, oni czytali. Präteritum perfectum, *Przeszły doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, cum ego legerim, gdy ja czytałem, cum tu legeris, gdy ty czytałeś, cum ille legerit, gdy on czytał. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos legerimus, gdyśmy czytali, cum vos legeritis, gdyście wy czytali, cum illi legerint, gdy oni czytali. Präteritum plus quam perfectum, *Przeszły więcej niż doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego legissem, czytałbym był, tu legisses, ty czytałbyś był, ille legisset, on czytałby był. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legissemus, my czytalibyśmy byli, vos legissetis, wy czytalibyście byli, illi legisSENT, oni czytali by byli. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w małej liczbie, cum ego legero, gdy ja czytać będę, cum tu legeris, gdy ty czytać będziesz, cum ille legerit, gdy on czytać będzie. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos legerimus, gdy my czytać będziemy, cum vos legeritis, gdy wy czytać będziecie, cum illi legerint, gdy oni czytać będą.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque. Nieograniczony Sposób ma czasów pięć, Präsens & Präteritum imperfectum, *Teraźniejszy i przeszły nie doskonały czas*, legere, czytać. Präteritum perfectum & plus quam perfectum, *Przeszły więcej niż doskonały czas*, legisse, czytać było. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w małej liczbie, esse le-

lecturum, że ten będzie czytać, else lecturum, że
 za będzie czytać, else lecturum, że to będzie czy-
 tać. *Infinitivus*, *W* wielkiej liczbie, else lectur s,
 że ci będą czytać, else lecturas, że te będą czytać,
 else lectura, że one będą czytać. *Gerundia* sunt
 tria. *Noszące są trzy*, legendi, czytania, legendo
 czytając, legendum, potrzeba czytać. *Supina* sunt
 duo, *Konieczne są dwa*, lectum, czytać, lectu, ku
 czytaniu. *Participia significationis Activa* sunt duo,
Uczestników znaczenia Sprawiającego są dwa, Prae-
 sens, *Teraźniejszy*, ut legens, jako czytający. Fu-
 turum, *Przyszły czas*, ut lectus, jako mający czy-
 tać, lectura, mająca czytać, lecturum, mający czy-
 tać.

Infinitivus Modus habet Tempora quatuor.
Ukazujący sposób ma czasy w pięć. Praesens *Tera-
 żniejszy czas*, singulariter, w maley liczbie, Ego
 legor, mnie czytaią. tu legens vel legens, ciebie
 czytaią. ille legitur, onego czytaią. Pluraliter, *W*
wielkiej liczbie, nos legimur, nas czytaią. vos le-
 gimini, was czytaią. illi leguntur, onych czytaią.
Præteritum imperfectum, *Przeszły niedoskonały czas*,
 singular: w maley liczbie, Ego legebar. mnie czytano,
 tu legebaris, v. legebare, ciebie czytano, ille legebatur,
 onego czytano. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos le-
 gebamur, nas czytano, vos legebamini, was czyta-
 no, illi legebantur, onych czytano. *Præteritum perfectum*,
Przeszły doskonały czas, singulariter, w maley lic-
 zie,

bie, Ego sum vel fui lectus, *Ja ieſtem albo bytem* czytany, tu es vel fuisti lectus, *ty ieſteś albo byteś* czytany, ille est v. fuit lectus, *on ieſt albo był* czytany. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos sumus v. fuimus lecti, *my ieſteśmy albo byliśmy* czytani, vos estis vel fuistis lecti, *wy ieſcie albo byliście* czytani, illi sunt vel fuerunt lecti, *cui są albo byli* czytani. Præteritum plus quam perfectum *Przeſzły więcey niż doſkonaty czas*, singulariter, *w mątey liczbie*, Ego eram v. fueram lectus, *Ja bytem dawno czytany*, tu eras vel fueras lectus, *ty byteś dawno czytany*, ille erat vel fuerat lectus, *on był dawno czytany*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos eramus v. fueramus lecti, *my byliśmy dawno czytani*, vos eratis vel fueratis lecti, *wy byliście dawno czytani*, illi erant v. fuerant lecti, *oni dawno byli czytani*. Futurum, *Przyſzły czas*, singulariter, *w mątey liczbie*, Ego legar, *Mnie czytać będą*, tu legeris v. legere, *ciebie czytać będą*, ille legetur, *onego czytać będą*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legemur, *nas czytać będą*, vos legemini, *was czytać będą*, illi legentur, *onych czytać będą*.

Imperativus Modus habet Tempora duo. *Rozkazujący Spōsob ma czasów dwa*, Præſens, *Terazniejszy czas*, singulariter, *w mątey liczbie*, tu legere, *ciebie niech czytaig*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos legimini, *was niech czytaig*. Futurum *Przy-*

Przy-
legit
nego
liczb
illi l

Ztę
rażun
legar
ciebie
taig.
nas n
taig,
tum
gular
tanob
ille
wiel
vos
onych
dosko
ego
tem
ieſteś
leſtu
wiel
gdy
tis v

Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, tu legitor, ciebie potym niech czytaią, ille legitor onego potym niech czytaią. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos legimini, was niech potym czytaią, illi leguntor, onych potym niech czytaią.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque, Złączający Sposób ma czasów pięć, Praesens, Terazniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego legar, *Mnie niech czytaią, tu legaris vel legare, ciebie niech czytaią, ille legatur, onego niechay czytaią. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legamur, nas niechay czytaią, vos legemini, was niechay czytaią, illi legantur, onych niechay czytaią. Praeteritum imperfectum, Przeszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego legerer, *Mnie czytano by, tu legereris vel legerere, ciebie czytano by, ille legeretur, onego czytano by. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legeremur, nas czytano by, vos legeremini, was czytano by, illi legerentur, onych czytano by. Praeteritum perfectum, Przeszły doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, cum ego sim vel fuerim lectus, gdy ja jestem albo byłem czytany, cum tu sis vel fueris lectus, gdy ty jesteś albo byłeś czytany, cum ille sit vel fuerit lectus, gdy on jest albo był czytany. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos simus vel fuerimus lecti, gdy my jesteśmy albo byliśmy czytani; cum vos sitis vel fueritis lecti, gdy wy jesteście albo byliście czytani.**

czytani, cūn illi sint vel fuerint leſci, gdy oni
ſę albo byli czytani. Präteritum plus quam perfe-
 ctum, *Przeſzły* więcey niź doskonały czas, singu-
 lariter, w małej liczbie, Ego eſſem vel fuiſſem
 leſcus, *Ja byhym był czytany,* tu eſſes vel fuiſſes
 leſcus, *ty bybyś był czytany,* ille eſſet vel fuiſſet
 leſcus, *on byby był czytany.* Pluraliter, *W wiel-*
kiej liczbie, nos eſſemus vel fuiſſemus leſci, *my*
bylibyśmy byli czytani, vos eſſetis vel fuiſſetis le-
 ci, *wy bylibyście byli czytani,* illi eſſent vel fuiſ-
 ſent leſci, *oni byliby byli czytani.* Futurum, *Przy-*
szły czas, ſingulariter, w małej liczbie, cūn ego
 ero vel fuero leſcus; *gdy ja będę czytany,* cūn tu
 eris vel fueris leſcus, *gdy ty będziesz czytany,* cūn
 ille erit vel fuerit leſcus, *gdy on będzie czytany.*
 Pluraliter, *W wielkiej liczbie,* cūn nos erimus v.
 fuerimus leſci, *gdy my będziemy czytani,* cūn vos
 eritis vel fueritis leſci; *gdy wy będziecie czytani,*
 cūn illi erunt vel fuerint leſci, *gdy oni będą czy-*
tani.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque,
 Nieograniczoney Spoſob ma Czasow pięć, Præſens &
 Präteritum imperfectum, *Teraźniejszy y przeſzły*
niedokonały czas, legi; *bydź czytany.* Präteritum
 perfectum & plus quam perfectum, *Przeſzły wię-*
cey niź doskonały czas, ſingulariter, w małej licz-
 bie, eſſe vel fuiſſe leſctum, *bydź było czytany,*
 leſctam; *czytaną, leſctum, czytane.* Pluraliter, *W*
wiel-

Wielkiej liczbie, esse vel fuisse lectus, lectas, lecta, byź b, to czytaniemi. Futurum; Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, lectum iri, vel esse legendum, że ten będzie czytany, legendum, że ta będzie czytana, legendum, że to będzie czytane. Pluraliter, W wielkiej liczbie, esse legendus, że ci będą czytani, legendus, legenda, że te będą czytane. Participia significationis Passivæ sunt duo, Uczestnikow znaczenia Cierpiącego jest dwa Præteritum, Przyszły czas, lectus, czytany, lecta, czytana, lectum, czytane. Futurum, Przyszły czas, legendus, maigcy byź czytany, legenda, maigca byź czytana, legendum, maigce byź czytane.

Indicativus Modus habet Tempora quinque, Ukazujący Sposob ma czasow pięć, Præsens, Terazniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego audio, Ja słyszę, tu audis, ty słyszysz, ille audit on słyszy. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos audimus, my słyszymy, vos auditis, wy słyszycie, illi audiunt, oni słyszą Præteritum imperfectum, Przyszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego audiebam, Ja słyszałem, tu audiebas, ty słyszałeś, ille audiebat, on słyszał. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos audiebamur, my słyszeliśmy, vos audiebatis, wy słyszeliście, illi audiebant, oni słyszeli. Præteritum perfectum, Przyszły doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego audiui, Ja usłyszałem, tu audivisti, ty usłyszałeś, ille

ille audit, *on usłyszał*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos audivimus, *my usłyszeliśmy*, vos audivistis, *wy usłyszeliście*, illi audiverunt vel audivero, *oni usłyszeli*. Præteritum plus quam. perfectum, *Przeszły więcej niż doskonały czas*, singulariter, *w małej liczbie*, Ego audiveram, *Ja usłyszałem był*, tu audiveras, *ty usłyszaleś był*, ille audiverat, *on usłyszalby był*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos audiveramus, *my usłyszeliśmy byli*, vos audiveratis, *wy usłyszeliście byli*, illi audiverant, *oni usłyszeli byli*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*, Ego audiam, *Ja usłyszę albo będę słuchał*, tu audies, *ty usłyszysz albo będziesz słuchał*, ille audiet, *on usłyszay albo będzie słuchał*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos audiemus, *my usłyszemy albo będziemy słuchać*, vos audietis, *wy usłyszycie albo będziecie słuchać*, illi audient, *oni usłyszają albo będą słuchać*.

Imperativus Modus habet tempora duo. Rozkazujący sposób ma czasów dwa, Præsens, *teraźniejszy czas*, singulariter, *w małej liczbie*, tu audi, *ty słuchaj*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos audite, *wy słuchajcie*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*, tu audito; *ty słuchaj potym*, ille audito, *on niech słucha potym*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos auditote, *wy słuchajcie potym*, illi audiunto, *oni niech słuchają potym*.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque,

Złg-

*Złg-
żnety
audi
ille
liczb
wy
terit
sing
bym
był
wiel
albo
ście
fekt
mał
szak
audi
liczb
cüm
illi
quan
czar
sem
szak
Plur
my
szek
byli*

wielkiey
audi-
audi-
perfe-
singu-
i usły-
ille
wiel-
y byli,
udive-
czas,
Ja u-
yszysz
y albo
, nos
; vos
; illi

Roz-
tera-
tu au-
e; vos
czas,
stuchay
lurali-
uchay-
tym.
inque,
Złq-

Złazaiący Sposob ma czasow pięć, Præsens, Ter-
źniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego
audiam, Ja niech słucham, tu audias, ty słuchay,
ille audiat, on niech słucha. Pluraliter, W wielkiey
liczbie, nos audiamus, my słuchaymy, vos audiatis,
wy słuchaycie, illi audiant, oni niech słuchaig. Præ-
teritum imperfectum, Przeszły niedoskonały czas,
singulariter, w małej liczbie, Ego audirem, Ja
bym słuchał albo słyszałbym, tu audires, ty słyszał-
byś, ille audiret, on słyszałby. Pluraliter, W
wielkiey liczbie, nos audiremus, my słuchalibyśmy
albo słyszelibyś my, vos audiretis, wy słuchaliby-
ście, illi audirent, oni słuchaliby. Præteritum per-
fectum, Przeszły doskonały czas, singulariter, w
małej liczbie, cum ego audiverim, gdym ja usły-
szał, cum tu audiveris, gdyś ty usłyszał, cum ille
audiverit, gdy on usłyszał. Pluraliter, W wielkiey
liczbie, cum nos audiverimus, gdyśmy usłyszeli,
cum vos audiveritis, gdyście wy usłyszeli, cum
illi audiverint, gdy oni usłyszeli. Præteritum plus
quam perfectum, Przeszły więcej niż doskonały
czas, singulariter, w małej liczbie, Ego audivis-
sem, Ja usłyszałbym był, tu audivisses, ty usły-
szałbyś był, ille audivisset, on usłyszałby był.
Pluraliter, W wielkiey liczbie, nos audivissemus,
my usłyszeliśmy byli, vos audivissetis, wy usły-
szelibyście byli, illi audivissent, oni usłyszeli-
by byli. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w

małej liczbie, cum ego audivero, gdy ja usłyszę;
cum tu audieris, gdy ty usłyszysz; cum ille au-
dierit, gdy on usłyszysz. Pluraliter, W wielkiej
liczbie, cum nos audierimus, gdy my usłyszemy,
cum vos audieritis, gdy wy usłyszycie, cum illi
audierint, gdy oni usłyszają.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque,
Niegoverniczny sposób ma czasów pięć, Præsens &
Præteritum imperfectum, Teraźniejszy i przeszły
nieodokonały czas, audire, słyszeć. Præteritum per-
fectum & plus quam perfectum, Przeszły więcej
niż doskonały czas, audivisse słyszeć było. Futu-
rum, Trzy, trzy czas, singulariter, w małej liczbie,
esse auditurum, że ten będzie słuchać, esse audi-
turam że ta będzie słuchać, esse auditurum, że to
będzie słuchać. Pluraliter, W wielkiej liczbie, esse
audieturos, że ci będą słuchać, esse audieturas, że te
będą słuchać, esse audietura, że one będą słuchać.
Generalia sunt tria. Należące są trzy, audiendi słu-
chania, audiendo słuchać, audiendum potrzeba słu-
chać. Supina sunt duo, Konieczne są dwa, audi-
tum, słuchać, auditu ku słuchaniu. Participia signi-
ficationis Activæ sunt duo, Uczestników znaczenia
Sprawiającego jest dwa, Præsens, Teraźniejszy czas,
ut audiens, iako słyszący. Futurum, Przeszły
czas, ut au. turus, iako mający słuchać, audietura,
mająca słuchać, auditurum, mające słuchać.

Indicativus Modus habet Tempora quinque,

Uka-

Ukazujemy Sposób na czasów pięć, *Præsens, Ter-*
tniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego
audier, Muje słuchaia, tu audiris vel audire, cie-
bie słuchaia, ille auditur, onego słuchaia. Plurali-
ter, W wielkiej liczbie, nos audimur, nas słucha-
ia, vos audimini, was słuchaia. illi audiuntur, o-
nych słuchaia. Præteritum imperfectum, Przeszły
nie-doskonały czas, singulariter, w małej liczbie,
Ego audiebar, Muje słyżano, tu audiebaris vel
audiebare, ciebie słyżano, ille audiebatur, onego
słyżano. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos au-
diebamur, nas słyżano, vos audiebamini, was
słyżano, illi audiebantur, onych słyżano. Præ-
teritum perfectum, Przeszły doskonały czas, sin-
gulariter, w małej liczbie, Ego sum v. fui auditus
Ja jestem albo byłem słyżany, tu es v. fuisti auditus
ty jesteś albo byłeś słyżany, ille est vel fuit au-
ditus, on jest albo był słyżany. Pluraliter, W
wielkiej liczbie, nos sumus vel fuimus auditi, my
jestemy albo byliśmy słyżani, vos estis vel fuistis
auditi, wy jesteście albo byliście słyżani, illi sunt
vel fuerunt auditi, oni są albo byli słyżani. Præ-
teritum plus quam perfectum, Przeszły więcej niż
doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego
eram v. fueram auditus, Ja byłem dawno słyża-
ny, tu eras v. fueras auditus, ty byłeś dawno sły-
żany, ille erat vel fuerat auditus, on był dawno
słyżany. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos era-

mus v. fueratis auditi, *my byliśmy dawno słyszani*, vos eratis vel fueratis auditi, *wy byliście dawno słyszani*, illi erant v. fuerant auditi, *oni dawno byli słyszani*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*, Ego audiar, *Mnie usłyszę*, tu audieris v. audiere, *ciebie usłyszę*, ille audietur, *onęć usłyszę*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos audiemur, *nas usłyszę*, vos audiemini, *was usłyszę*, illi audientur, *onych usłyszę*.

Imperativus Modus habet tempora duo, *Rozkazujący Spółsob ma czasów dwa*, praesens, *teraźniejszy czas*, singulariter, *w małej liczbie*, tu audire, *ciebie niech słuchać*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos audimini, *was niech słuchać*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*, tu auditor, *ciebie potym niech słuchać*, ille auditor onego potym niech słuchać. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos audimitor, *was niech potym słuchać*, illi audimitor, *onych potym niech słuchać*.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque, *Złączający Spółsob ma Czasów pięć*, Praesens, *Terazniejszy czas*, singulariter, *w małej liczbie*, Ego audiar, *Mnie niechay słuchać*, tu audiaris v. audiare, *ciebie niechay słuchać*, ille audiat, *onęć niechay słuchać*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos audiamur, *nas niechay słuchać*, vos audiamini, *was niechay słuchać*, illi audiantur, *onych niechay słuchać*. Präteritum imperfectum, *Przeszły niedoko-*
nany

nały czas, singulariter, w mątey liczbie, Ego audi-
rer, Mni słyszący, tu audiretis v. audirere, cie-
bie słyszący, ille audietur, orezo słyszący.
Pluraliter, W wielkicy liczbie, nos audiremur, nas
słyszani, vos audiremini, was słyszani, illi
audirentur, cnych słyszący. Präteritum per-
fectum, Przeszły doskonały czas, singulariter, w ma-
tey liczbie, cum ego sim vel fuerim auditus, gdy
ja jestem albo byłem słyszany, cum tu sis vel fue-
ris auditus, gdy ty jesteś albo byłeś słyszany, cum
ille sit v. fuerit auditus, gdy on jest albo był sty-
szany. Pluraliter, W wielkicy liczbie, cum nos
simus v. fuerimus auditi, gdy my jesteśmy albo by-
liśmy słyszani, cum vos sitis vel fueritis auditi,
gdy wy jesteście albo byliście słyszani, cum illi sint
vel fuerint auditi, gdy oni są albo byli słyszani.
Präteritum plus quam perfectum, Przeszły wie-
cey niż doskonały czas, singulariter, w mątey licz-
bie; Ego essem vel fuisset auditus, ja byłbym
słyszany, tu esses vel fuisset auditus, ty bylibyś
był słyszany, ille esset v. fuisset auditus, on by-
by był słyszany. Pluraliter, W wielkicy liczbie,
nos essemus vel fuisset auditi, my bylibyśmy
byli słyszani, vos essetis vel fuissetis auditi, wy
bylibyście byli słyszani, illi essent v. fuissent audi-
ti, oni byliby byli słyszani. Futurum, Przyszły
czas, singulariter, w mątey liczbie, cum tu eris v.
fueris auditus, gdy ty będziesz słyszany, cum ille

erit v. fuerit auditus, *gdy on będzie słyszany. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos erimus vel fuerimus auditi, gdy my będziemy słyszani, cum vos eritis v. fueritis auditi, gdy wy będziecie słyszani, cum illi erunt v. fuerunt auditi, gdy oni będą słyszani.*

Infinitivus Modus habet Tempora quinque, Nieograniczony Sposob ma czasow pięć, Praesens & Praeteritum imperfectum, Teraźniejszy y Przeszły niedokonany czas, audiri, byż słyszany. Praeteritum perfectum & plus quam perfectum, Przeszły dokonany i więcej niż dokonany czas, singulariter, w małej liczbie, esse v. fuisse auditum, byż było słyszany, auditam, słyszana, auditum, słyszane. Pluraliter, W wielkiej liczbie, esse y. fuisse auditos, auditas, audita, byż było słyszanemi. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, auditum iri, vel esse audiendum, że ten będzie słyszany, audiendam, że ta będzie słyszana, audiendum, że to będzie słyszane. Pluraliter, W wielkiej liczbie, auditum iri, v. esse audiendos, że ci będą słyszani, audiendas, audienda, że te będą słyszane. Participia significationis Passivæ sunt duo, Uczestników znaczenia Cierpiącego jest dwa, Praeteritum, Przeszły, auditus, słyszany, audita, usłyszana, auditum, słyszane. Futurum, Przyszły czas, audiendus, mający byż słyszany, audienda, mająca byż słyszana, audiendum, mające byż słyszane.

Opta-

Optativus Modus habet Tempora quinque;
Żadający sposob ma czasow pięć, quibus additur u-
tinam, do których się przydaia Osoby boday, albo
day Boże, Præsens, & Præteritum in perfectum,
Teraknieyszy y przeszty niedoskonały czas, singula-
riter, w małej liczbie; utinam ego audirem, obym
ia styszał, albo bodaiem styszał, albo day Boże a-
bym styszał, utinam tu audires, obys ty styszał,
utinam ille audiret, oby on styszał. Pluraliter, W
wielkiej liczbie, utinam nos audiremus, obysmy sty-
szeli, utinam vos audiretis, obyscie wy styszeli,
utinam illi audirent, oby oni styszeli. Præteritum per-
fectum, Przeszty doskonały czas, singulariter, w małej
liczbie, utinam ego audiverim, obym ia usłyszał, uti-
nam tu audiveris, obys ty usłyszał, utinam ille
audiverit, oby on usłyszał. Pluraliter, W wielkiej
liczbie, utinam nos audiverimus, obysmy usłyszeli,
utinam vos audiveritis, obyscie wy usłyszeli, uti-
nam illi audiverint, oby oni usłyszeli. Præteritum
plus quam perfectum, Przeszty więcej niż doskona-
ły czas, singulariter, w małej liczbie, utinam ego
audivissem, ia bodaybym był usłyszał, utinam tu
audivisses, ty bodaybys był usłyszał, utinam ille
audivisset, on bodayby był usłyszał. Pluraliter, W
wielkiej liczbie, utinam nos audivissemus, boday-
byśmy byli usłyszeli, utinam vos audivissetis, bo-
daybyście wy byli usłyszeli, utinam illi audivissent,
oni bodayby byli usłyszeli. Futurum, Przyszty czas,

singulariter, w małej liczbie, utinam ego audiam,
day Boże aby ja potym usłyszał, utinam tu audias,
day Boże aby ty potym usłyszał, utinam ille au-
 diat, *day Boże aby on potym usłyszał*. Pluraliter,
 W wielkiej liczbie, utinam nos audiamus, *day Bo-
 że abyśmy potym usłyszeli*, utinam vos audiat, *day Boże
 abyście wy potym usłyszeli*, utinam illi
 audiant, *day Boże aby oni potym usłyszeli*

Potentialis Modus habet Tempora quinque.
 Mogący Sposób ma czasów pięć, & easdem termi-
 nationes, i też same kończenia in omnibus Tempo-
 ribus, we wszystkich czasach, & Personis, i Os-
 łach, quas habet Modus Subiunctivus, które ma
 Złączający Sposób, præter primam Personam, oprocz
 pierwszcy Osł, numeri singularis, liczby małej
 Temporis Futuri, czasu przyszłego, quæ debet de-
 finire in finem, non ire, która się na tę syllabę po-
 wińca kończy, & explicatur hic Modus per hæc
 tria Verba, i wymaga się ten Sposób przez te trzy
 słowa, potui, mogu, debeo, powinienem, volo
 etc.

Permissivus Modus habet Tempora quinque,
 Dopuszczający Sposób ma czasów pięć, & termina-
 tiones eas same, i kończenia te wszystkie, quas
 habet Modus Subiunctivus, które ma Sposób Złącz-
 ący, & adduntur illi hæc dua dictiones in Pol-
 onico, i przydają się mu te dwa słowa w Polskim,
ay to, daymy to, exempligratia, na przykład, *day*

to że iest bywały w rzeczach, sis versatus, day-
my to że się poprawią niedbale, emendaverint ne-
gligentes.

Sum Verbum Substantivum, *Jestem Słowo Isto-
tne, Genus Neutrum, Rodzain Oddzielne,*
conjugationis anomalae, *sprzężenia nierównego, quod*
conjugatur sic, *które się sprzęga tak.*

Indicativus Modus habet Tempora quinque,
*Ukazujący Sposób ma czasów pięć, Präsens, Tera-
knievszy czas, singulariter, w maley liczbie, Ego*
sum, Ja jestem, tu es, ty jesteś, ille est, on jest.
*Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos sumus my jeste-
my, vos estis, wy jesteście, illi sunt, oni są. Præ-*
teritum imperfectum, Przeszły niedoskonały czas,
singulariter, w maley liczbie, Ego eram Ja bywa-
łem, tu eras, ty bywałeś, ille erat, on bywał. Plu-
raliter, W wielkiej liczbie, nos eramus, my by-
waliśmy, vos eratis, wy bywaliście, illi erant,
oni bywali. Præteritum perfectum, Przeszły dos-
konały czas, singulariter, w maley liczbie; Ego
fui, Ja byłem, tu fuisti, ty byłeś, ille fuit, on
był. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos fuimus
my byliśmy, vos fuistis, wy byliście, illi fuerunt
vel fuere, oni byli. Præteritum plus quam perfe-
ctum, Przeszły więcej niż doskonały czas, singu-
lariter, w maley liczbie, Ego fueram, Ja byłem
dawno, tu fueras, ty byłeś dawno, ille fuerat, on
był dawno. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos
fueram-

fueraſmus, *my byliſmy dawno*, vos fueratis, *wy byliſcie dawno*, illi fuerant, *oni byli dawno*. Futurum, *Przyszły czas*, ſingulariter, w małej liczbie, ego ero, *ja będę*, tu eris, *ty będziesz*, ille erit, *on będzie*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos erimus, *my będziemy*, vos eritis, *wy będziecie*, illi erunt, *oni będą*.

Imperativus Modus habet Tempora duo, *Rozkazniczy Sposób ma czasów dwa*. Praeſens Temporis, ſingulariter, w małej liczbie, tu esto, *ty bądź*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos estote, *wy bądźcie*. Futurum, *Przyszły czas*, ſingulariter, w małej liczbie, tu esto, *ty bądź więc*, ille esto, *on niech będzie więc*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos estote, *wy bądźcie potem*, illi ſunto, *oni niech będą potem*.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque. *Złączający Sposób ma czasów pięć*. Praeſens Temporis, ſingulariter, w małej liczbie, Ego ſim, *Ja niech będę*, tu ſis, *ty bądź*, ille ſit, *on niech będzie*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos ſimus, *my bądźmy*, vos ſitis, *wy bądźcie*, illi ſint, *oni niech będą*. Praeteritum imperfectum, *Przeszły niedokonany czas*, ſingulariter, w małej liczbie, ego eſſem, *ja byłbym*, tu eſſes, *ty byłbyś*, ille eſſet, *on byłby*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos eſſemus, *my byłbyśmy*, vos eſſetis, *wy byłbyście*, illi eſſent, *oni byłby*. Praeteritum perfectum,

*Am, Przeszły doskonały czas, singulariter, w ma-
 łey liczbie, cū ego fuerim, gdy ja byłem, cū
 tu fueris, gdy ty byłeś, cū ille fuerit, gdy on
 był. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cū nos fue-
 rimus, gdy my byliśmy, cū vos fueritis, gdy wy
 byliście, cū illi fuerint, gdy oni byli. Præteritum
 plus quam perfectum, Przeszły więcej niż dosko-
 nały czas, singulariter, w małej liczbie, ego fui-
 sem, ja był bym był. tu fuisses, ty był byś był,
 ille fuisset, on był by był. Pluraliter, W wiel-
 kiej liczbie, nos fuissimus, my byłibyśmy byli, vos
 fuissetis, wy byłibyście byli, illi fuissent, oni byli
 bybyli. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w
 małej liczbie, cū ego fuero, gdy ja będę, cū
 tu fueris, gdy ty będziesz, cū ille fuerit, gdy
 on będzie. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cū nos
 fuerimus, gdy my będziemy, cū vos fueritis, gdy
 wy będziecie, cū illi fuerint, gdy oni będą.*

*Infinitivus Modus habet Tempora quinque.
 Nieograniczony Sposób na czasów pięć. Præsens, &
 Præteritum imperfectum, Teraźniejszy i Przeszły nie-
 doskonały czas, esse być, Præteritum perfectum
 & plus quam perfectum, Przeszły i więcej niż do-
 skały czas; fuisse być było. Futurum, Przy-
 szły czas, singulariter, w małej liczbie, fore vel
 esse futurum, że ten będzie, futuram, że ta bę-
 dzie, futurum, że to będzie. Pluraliter, W wiel-
 kiej*

kiej liczbie, else futuros, że te będą, futuras, futura, że te będą. Futurus, Przyszły, futura, przyszła, futurum, przyszłe.

FORMATIONES.

Prinicipia formationum sunt tria, *Początki formacyi są trzy, scilicet, to jest, Præsens, Terakniejszy czas. Præteritum, Przeszły, & Supinum, i Konieczny*

Laudo unde formatur? à nullo formatur, quare? quia cætera ab illo formantur, quæ cætera? omnia Præsentia, omnia Præterita imperfecta & Futurum Modi Indicativi, Imperativi, & Optativi, vel omnia Tempora quæ terminantur in bam, bo, am, em, rem, re.

Laudabam formatur à secunda persona Modi Indicativi Temporis præsentis, Numeri singularis, quæ est laudas, mutata litera s. in syllabam bam, fit laudabam.

Laudari formatur a suo vero activo, quod est laudare, mutata litera e. in lit. i. fit laudari.

Laudavi à nullo formatur, quare? quia cætera ab illo formantur, quæ cætera? omnia Præterita perfecta, omnia præterita plus quàm perfecta & Futurum Modi Subiunctivi & Permissivi, vel omnia Tempora, quæ terminantur in iam, issem, ro, isse.

Laudaveram formatur à prima persona Modi Indicativi, Temporis Præteriti perfecti, Numeri singularis, quæ est laudavi, mutatâ literâ i, in litera e. & erit laudave, additâ syllaba ram, fit laudaveram.

Laudabo formatur à secunda persona Modi Indicativi, Temporis præsentis quæ est laudas, mutatâ literâ s. in syllabam bo. fit laudabo.

Lauda formatur à secunda persona Modi Indicativi, Temporis præsentis, Numeri singularis quæ est laudas, abjectâ literâ s. fit lauda.

Laudato formatur à tertia persona Modi Indicativi, Temporis præsentis, Numeri singularis, quæ est laudat, additâ literâ o. fit laudato.

Laudem formatur à secunda persona Modi Indicativi, Temporis præsentis, Numeri singularis, quæ est laudas, mutatâ syllabâ ar. in syllabam, em. fit laudem.

Laudarem formatur à secunda persona Modi Indicativi, Temporis præsentis, Numeri singularis, quæ est laudas, mutatâ literâ s. in syllabam rem, fit laudarem.

Laudaverim formatur à prima persona Modi Indicativi Temporis Præteriti perfecti, Numeri singularis, quæ est laudavi, mutatâ literâ i. in literam e. & erit laudave, & additâ syllabâ rim, fit laudaverim.

Lau-

Laudavisseem formatur à prima persona Modi Indicativi, Temporis Præteriti perfecti, quæ est laudavi, additâ syllabâ isem, fit laudavisseem.

Laudavero formatur à prima persona Modi Indicativi, Temporis Præteriti perfecti, quæ est laudavi, mutata literâ i. in literam e. & erit laudave, & additâ syllabâ ro. fit laudavero.

Laudare formatur à secunda persona Modi Indicativi, Temporis Præsentis Numeri singularis, quæ est laudas, mutata literâ s. in syllabam re. fit laudare.

Laudavisse formatur à prima persona Modi Indicativi, Temporis Præteriti perfecti, quæ est laudavi, additâ syllabâ isce. fit laudavisse.

Else laudaturum non formatur, sed suppletur ex Accusativo Futuri Participii & verbo else.

Laudandi formatur à Genitivo Participii qui est, laudans, laudantis, mutata syllabâ tis. in syllabas di. do. dum. fit laudandi, laudando, laudandum.

Laudatum laudatu, à nullo formatur, quia ab illo Præteritum & futurum Participii formatur.

Laudans formatur à prima persona Modi Indicativi, Temporis Præteriti imperfecti, quæ est laudabam, mutata syllabâ bam. in literas ns. fit laudans.

Laudaturus formatur à Supino posteriori, quod est laudatu, additâ syllabâ rus. fit laudaturus.

Laudor formatur à suo vero activo, quod est laudo, additâ literâ r. fit laudor.

Laudabar formatur à suo vero activo, quod est laudabam; mutatâ literâ m. in lit: r. fit laudabar.

Laudatus sum vel fui, non formatur, sed suppletur ex Præterito Participii laudatus, & verbo substantivo sum vel fui.

Laudatus eram vel fueram non formatur, sed suppletur ex Præterito Participii laudatus, & verbo substantivo eram vel fueram.

Laudabor formatur à suo vero activo, quod est laudabo, additâ literâ r. fit laudabor.

Laudare formatur à suo vero activo quod est lauda, additâ syllabâ re. fit laudare.

Laudator formatur à suo vero activo, quod est laudato, additâ literâ r. fit laudator.

Lauder formatur à suo vero activo, quod est laudem, mutatâ literâ m. in lit: r. fit lauder.

Laudarer formatur à suo vero activo, quod est laudarem, mutatâ literâ m. in lit: r. fit laudarer.

Laudatus sim vel fuerim non formatur, sed suppletur ex Præterito Participii laudatus, & verbo substantivo sim vel fuerim.

Laudatus essem vel fuisset, non formatur; sed suppletur ex Præterito Participii laudatus, & verbo substantivo essem vel fuisset.

Laudatus ero vel fuero, non formatur, sed
sup-

Suppletur ex Præterito participii laudatus & verbo substantivo ero vel fuero.

Laudatum esse vel fuisse. non formatur, sed suppletur ex Præterito participii laudatus, & verbo substantivo esse vel fuisse.

Laudatus formatur à supino posteriori, quod est laudatu, additâ literâ s. fit laudatus.

Laudandus formatur a genitivo Participii, qui est laudans, laudantis, mutatâ syllabâ tis. in syllabas dus, da, dum. fit laudandus, laudanda, laudandum.

PROVERBIA

Wszystkim Uczniom nietylko w Szkołach Farnych, ale też w wyższych zostającym do uczenia się bardzo potrzebne do mówienia przy stołach, i do różnych dyskursów służące.

Bog pomocą temu bywa, kto go na ratunek wzywa,
Deus invocantibus se præsto est.

*Przed rozpoczęciem jakiej sprawy, oddaj Bogu honor
prawy.*

Imprecis Bea supplica.

*Bog dla grzechow nagminany, prośbą bywa ablagany,
Flectitur iratus, voce rogante Deus.*

Kto rano wstaie, temu Pan. Bog daie.

Mene surgenti, dat Deus cuncta bona.

*Kto nie ma uniętności, niech się uczy przy pilności,
Discat qui nescit, nam sc̃s sapientia creabit.*

Jeſt

Jest to cnota nad'cnotami, trzymać język za zębami,

Eximia est virtus praeferre silentia rebus.

Panska łaska na pstrym łoniu iędzi.

Gratia Magnatum nescit habere statum.

Kto naukę miewa, ubogim nie bywa.

Artem qui sequitur, raro pauper reperitur.

Uz się z młodości umiętności,

Disce bonas artes, tenero quas tempore trahes.

Gdy życie twoje cnotliwe, niedbaj na mowy złotliwe,

Cum recte vivis non cures verba malorum.

*Jeżeli postradasz wszystkiego, broń sławy honoru
twego,*

Omnia si Perdes, famam fervare memento.

Cokolwiek czynisz patrz końca.

Quidquid agis prudenter agas & respice finem.

*Czyń dobrze za życia twego, dojdiesz spoczynku
wiecznego.*

Fac bene dum vivis, post mortem vivere si vis.

Godziny się nie wracają, iako woda upływaia,

Et fugiunt hinc, mores fluentis aquae.

Nie urodzi słowa filota, tylko iako i juma.

Non procul à proprio stipite poma cadunt.

Niegodzien ten nie dobrego, który nie ucierniał złego,

Dulcia non meruit, qui non gustavit amara.

Niemila jest taka praca, za którą niekrywa płaca.

Est labor ingratus, quem pramia nulla sequuntur.

Człowiek tak, a Pan Bog inac,

Homo proponit, Deus disponit.

Nie-

Niemasz w świecie nic gorszego, niż człowiek
niezdzięczny,

Ingrata homine nil peius terra sovet.

Na złe pytanie, żadne odpowiadanie,

Inutibz quæstio solvitur silentio.

Każdy tam ciggnie, gdzie się alggnie,

Nititur in Patriam, quisq; redire suam.

Komu pieniądze prz. żywa, o cetero jstanie miewa,

Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia
crescit.

Kto ma piękne obyczaje, taki się szlachcicem staie,

Nobilitas morum, plus valet quam gentorum.

Kiedy czego pozbedziemy, wten czas tego załujemy,

Non agnoscitur bonum nisi amissum.

Nie rządz się w cudzym domu,

Non sis curiosus in aliena domo.

Długą mową pogardzają, krotkiey teras zadywają,

Longa solent sperni, gaudent brevitare moderni.

Nie masz na świecie nic nowego,

Nil novi sub sole.

Ludzi słowa dewinkują, zwierze powrozy krepują,

Verba ligant homines, animalia cætera funes.

Kto niesłucha Rodziców, ten słucha katowskich biczow.

Audi carnificem, spernens audire Parentes.

Patrz siebie samego, nie notuj nikogo,

Nosce te ipsum.

Wiele złego na iednego,

Nec Hercules contra plures

Jedna iaskółka nie przynosi wiosny,

Una hirundo non facit ver.

Żadnego nie masz bez ale;

Nondum sunt visi, qui caruere nisi.

Gdzie złe przypadki, tam przyjaciel rzadki,

Cum fortuna perit, nullus amicus erit.

Nie wszyscy święci bywają, co Kościoty nawie-
dzaia;

Non omnes Sancti, qui calcant limina Templi.

Stuchać Pana niezawadzi, kiedy sługa dobrze radzi,

Utile consilium servi, ne te perseris unquam.

Staranie czyni siwemi, choć niebywają lelnemi,

Cura facit canos, quamvis homo non habet annos.

Tylko rydel a motyka ta ich rozzerwać może;

Hunc nisi mors, adimet mihi nemo.

Gość na bankiet nieproszony, nie bardzo bywa u-
czczony;

Hospes non invitatus, recedit saepe ingratus.

Choć kto jest wzrostu małego, często doznasz mo-
cnym jego;

Corporis exigui vires, contemnere noli.

Dla przyjaciela nowego nieopuszczaj starego,

Novos parans amicos ne obliviscere veterem.

Cudzych defektów nigdy nie uważaj,

Alterius defectum aut factum ne carpseris unquam

Kiedy się żyła drą, w ten czas ie drzyi,

Dum subera suberant, subera, suberare memento.

E

Kto

Kto jest z nieszczęścia cndzego ostrożnym, jest za mądrego
 Felix quem faciunt aliena pericula cautum.
 Kto chce co sprawić, trzeba się zabawić,
 Qui vult bene fari, debet prius præmeditari.
 O podobieństwo przy pokorze trudno bywa w każdym dworze
 Exeat ex aula, qui cupit esse pius.
 Jedno sara, drugie do lasa,
 Disparibus bobus non bene trahitur currus.
 Za tanie pieniądze psy mięso iedzą,
 Vili empta canibus digna.
 Bog takiego nieopuści, który się na niego spuści.
 Qui considit in Domino, nunquam confusus est.
 Z iakim kto prześtaie, takim się sam staie,
 Cum bono bonus eris, cum perverso perverteris.
 Co ma kogo potkać, nigdy go nie minie,
 Prædestinata neminem fallunt.
 Gdy się kto o co frasuje, nierad na ten czas żartuie,
 Difficile est tristi fingere mente jocum.
 Jeden jest sposob urodzenia, a tysiąc zginienia,
 Una est nascendi, moriendi mille figura.
 Często są radości, początkiem żałości,
 Gaudia principium, nostri sunt sapè doloris.
 Co się prędko wzmieci, nie długo się świeci,
 Quod citò sit, citò perit.
 Pokorny szycie, miecz się nie imie,
 Corpora magnanimo est prostrasse leoni.
 Jakie drzewo taki owoc,
 Qualis quoq; arbor, tales solet edere fructus.
 Nigdy

Nigdy śmierć nie jest bez przyczyny,

Mors aliquam causam semper habere solet.

Kto się chce uchronić zdrady, niech zdrowey zaży-
wa rady.

Consilio factum, non poenitet esse peractum.

Kiedy trwoga, to do Boga.

Dum pugnant Graj, fugiunt ad Tempia Tarjani.

Na pochyłe drzewo i kozy skaczą,

Et minimæ vires frangere quævis valent.

Jedna nędza niedokuczy,

Nulla calamitas sola.

Potrzeba prawo łamie,

Neccssitas frangit legem.

Trudno co wziąć z ubogiego.

Nemo dat quodd non habet.

Jako ty Rodzice swoje, tak cię uczczą dziatki
twoie,

Quæ feceris Parentibus eadem à liberis expecta.

Przypadki łżeysze przyrzczane, a niżeli niespodziane,

Prævisa ante, minùs lædere t la solent. vel

Prævisa jacula minùs feriunt.

Kto się raz na ukropie sparzył, i na zimną wodę
dmucha,

Tranquillas, etiam naufragus horret aquas.

Mito wspomnieć na przeszłe rzeczy,

Dulcis est recordatio præteritorum.

Każda liszka swoy egon chwali,

Quisq; suum laudat, quamvis laudabile non sit.

*Nie zasypia w nocy śmieje, ten kto ma pieniędzy
wiele,*

Derinit nocte parum, possessor divitiarum.

Kto złym pobuża, dobrych uraża,

Nocet bonis, qui parcit malis.

Cwiczenie rozum sprawuje, przebadzka sity szanuje,

Vexatio dat intellectum, agitatio vires.

*Każdego twarz pokazuje, iakim się wewnątrz
znayduie,*

Est facies testis, quales intrinsecus estis.

Nie wdawaj się w cudze rzędy,

In alienam nescem, noli immittere falcem.

Bez prace nie będg kłace,

Sine labore, non erit panis in ore.

Gniew bez sity nic nie jest,

Vana est sine viribus ira.

Bez pracy trudno dostąpić bonru,

Virtus promotore carens, non surgit in altum.

O zdrowiu naywiększe staranie mieć potrzeba,

Prima cura salutis.

Wszędzie dobrze, a w domu naylepiey,

Nihil est jucundius lectulò domesticò.

Z dwoyga złego mnieysze obieramy,

Ex duobus malis unum minus eligendum est.

Dobra potrawa zdrowemu, chleb z serem dany onemu,

Caseus & panis sunt optima fercula fanis.

*Ten jest mądry, kto cierpliwy, a na zawsze nie-
skwapliwy,*

Nemo sapiens nisi patiens.

Do tego nas chęćta cigenie co się nie godzi,

Nititur in vetitum semper cupimusq; nevata;

Gdzie nie możesz przeskoczyć tam trzeba podleść,

Fasligio caput submitte,

U szczupaka ogon, a u karpia głowa naysmaczniejsza,

Lucium à cruda carpionem à capite lauda.

Ponoś różne utrapienia, chceszli dostąpić zbawienia;

Aspera cuncta subi, si vis super aethera scribi.

Patrz żeś licha stworzenie, pomniey na życia skończenie

Disce quid es & eris, memor esto quod morieris.

Kiedy będziesz na bankiecie język wiele niech nieplecie,

Dum convivaris, caveas ne multa loquaris.

*Jak sobie żązywota pościelesz, tak się po śmierci
wyśpisz,*

Ex meritis vitae dependet ite venite.

*Może ten iść w drogę śmieie, co nie ma pieniędzy
wiele,*

Cantabit vacuus coram latrone viator.

Złote gory obiecujesz, a ołowianych niedaiesz,

Aurea promittis, nec plumbea dona dedisti.

*Zwyczajnie kto się w czym czuie, o sobie mowę
miarkuie,*

Conscius ipse sibi de se putat omnia dici.

Siła bez rady szwankuie,

Vis consilii experts, mole ruit sua.

Mądry Polak po szkodzie,

Kolt mala prudentior.

Babka

Babka z wozku kołkom lży ;

Curru levato citius vertitur rota.

Wiele obiecuig. a nie nie daruig,

Pollicitis dives, quilibet esse potest,

Kole prawda w oczy,

Veritas odium parit.

*Smierc nie ma prawa żadnego, bierze z Panem
ubogiego,*

Mors nescit talem, tollit cum paupere Regem.

Nikomu nie wierz, nikt cie nie zdradzi,

Nemini crede nemo te fallit,

Zaden dwiema Panom służyć nie może,

Nemo potest Dominis unquam servire duobus.

Jak cie widzę tak cie piszę,

In quali te vident penno, in tali collocaris scamno.

Podczas nocy ciemney, nie jest gość przyiemny,

Hospes nocturnus, sit importunus,

Co nowego to mitego,

Novitas gratissima rerum.

Blizsza koszula ciata, a nizeli suknia,

Proximus quisque sibi.

*Najmędrzeyszyn nazwiy tego, kto sie zwycięża
samego,*

Fortior qui se quam fortissima mania vincit.

Przez co kto grzeszy, przez to karany bywa,

Per quæ quis peccat, per eadem punitur,

Każdemu w swojej nauce bieglemu wierzyć potrzeba,

Unicuiq, in sua arte perito credendum est.

Jakie

Jakie życie człowiek wie dzie, taki koniec jego będzie,

Qualis vita, finis ita,

Chcącemu nie masz nic trudnego,

Volenti nihil difficile.

Mądry głowie dość dwie słowie,

Sat sapienti.

Łatwo ten zgadnie, kto Książki dopadnie,

Ex libro doctus quilibet esse potest.

Często się to przyda, sam się głupi wyda,

Sapè loquax verbis, proditur ipse suis.

Często się rzeczy trafiają, co się z imieniem zgadzają,

Conveniunt rebus nomina sapè suis.

Byś miał wszystkie świata części, w jednej się trunnie pomieścić,

Omne capax movet urna novem.

Choćby kto świat obszedł kołem, nie będzie sowa sokołem,

Si fuit hic asinus, non ibi fiet equus.

Niemilo na gościa tego, który jest do dnia trzeciego,

Ryły choć dobre bywaią, w trzeci dzień się przyiadają

Post tres sapè dies vilescit piscis & hospes.

Ten jest przyjaciel prawdziwy, kto jest w nieszczęściu życzliwy,

Amor probatur in adversis.

Y między złemi, znaydziesz dobrego;

Etiam inter spinas crescunt rosæ.

*Na kogo przymowka, na siebie słowka,
 Alena carpens vitia dissimulat sua.
 Wszystkie uciechy światowe, przemijać zawsze
 gotowe,
 Gaudia non rem'nent, sed fugiti'va volant.
 Podleyśze siebro od złota; nad złoto zaś droższa
 cnota,
 Vilius est argentum auro, virtutibus aurum.
 Powinna być iż temu płaca, za którą podięta praca,
 Dignus est operarius mercede sua.
 Szczęśliwym się ten mianuje, kto spokojnie dni ra-
 chuje,
 Felix qui potuit, tranquillam ducere vitam.
 Słowem tylko nadrabiają, ucynkiem nie wykonają,
 De verbis quantum vis de opere nihil.
 Trzy tylko palce pracują, insze członki boleść czują,
 Tres digitti frubunt, caetera membra dolent.
 Gdy odwrotka w rzeczach bywa, zawsze onym jest
 szkodliwa,
 Tolle moras, semper n'cuit differe par'tis.
 Kto pomiernie je i pije, ten zawsze najszybciej żyje,
 Pone gulę metas, ut sit tibi longior aetas.
 Trudno między ludzi wiele, o prawdziwe przyjaciół,
 Multibus ex multis, vix unus fidus amicus.
 Niewiadom się grzechu nie czyni,
 Ignorantia non facit peccatum.
 Dotął naszą wadę w dzbanie, poki iemu ucha śłanie,
 Usbus assiduis siccilis urna perit.*

Wiel-

*Wielkiew ten iest szczęśliwości, kto poiał rzeczy
skrytości,*

Felix qui ponit rerum cognoscere causam.

Na wysokie wieże i gory, błąd poruny z natury,

Feriant summos fulmina montes.

Nie iednakowe wszystkim szczęście służy,

Fortuna non omnibus una.

*Kiedy przyjdiesz między wrony, tak też krakaj
iaki i ony,*

Dum veneris Romam, Romano vivito more.

Co sobie obiecuemy, tego nie dostępujemy,

Fallitur augurio, spes bona sapè suo.

*Jest w tym roztropność każdego, gdy ma affekt do
drugiego,*

Flagitat æqualem, prudens sibi quisq; sodalem.

Natura ciągnie wilka do lasa,

Trahit quemquè voluptas.

*Nie nazywaj trwałym tego, co nie ma spoczynku
swego,*

Quod caret alterna requie, durabile non est.

*Pociecha iest strapionego, widząc w nieszczęściu dru-
giego,*

Gaudia sunt miseris, socios habuisse doloris.

*Kto się kocha w próżnowaniu, w wielkim bądzie na-
rzekaniu,*

Otia quisquis amat, vavæ mihi postea clamat.

Uczynki dobre bywają, które do Boga zmierzają,

Quidquid agunt homines intentio iudicat omnes.

*Im jest początek trudniejszy, tym postępek fortun-
niejszy:*

FleBILE principium, melior fortuna sequetur.

Kto niedotrzymuje wiary z tej miarę odmierza miary,

Frangenti fidem, fides frangitur eidem.

Choć przed honorem milka, kiedy go dzień ten go potyka,

Honor suum sentem sequitur, sequentem fugit.

Gdy kto honorem dostaje, odmiennym się zaraz staje,

Honores mutant mores, sed raro in meliores.

Przytóż do nauk pilności, dosiępniesz potym godności,

Sis vigilans semper, vigilantia sola coronat.

Kto nie, nie mówi, na wszystko pozwala,

Qui tacet consentire videtur.

Rana się zgoi, a słowo się nie zgoi,

Ensis vulnerat corpus mentem oratio.

*Nikt się śmierci nie uchroni, żadne lekarstwo nie
zbroni,*

Contra vim mortis, non est medicamen in hortis.

Dobrze ten gości traktuje, co weselość pokazuje,

*Dat bene dat multum, qui dat cum munere
vultum.*

*Przez inszego odprawiona powinność zdaje się być
ważna,*

Qui per alium facit, per se facere videtur.

Po weselości, pełno żałości,

Sequitur post gaudia luctus.

Przez nauki do honoru droga,

Artibus ingenuis quæsita est gloria multis.

Jak

Jak ja chcę tak niech będzie;

Sic volo, sic jubeo, stat pro ratione voluntas.

*W ten czas koniec wojny tufzę gdy nieprzyjaciół bez
dusze,*

Pugna suum finem, cum jacet hostis habet.

Kto czego niewdzięczny, ten tego nie godzien,

Ab ingratis beneficia tolluntur.

Kowal tego nie wykuje, czego natura negnie,

Quod natura negat, reddere nemo potest.

Rad nie rad msiat uczynić,

Non tam libenter quam reverenter.

Kto światowe ma wesele, darna potym smutku wiele,

Hic miser est & erit, qui mundi gaudia querit.

*Młodość niesfatorska bywa, do wiatru się przyro-
wanywa,*

Juventus ut ventus, sapè mutatur per horas.

Taki ludzie zwyczaj mają że na końcu pospieszają,

In fine motus velocior.

Kto czego niewiadomy ten tego nie pragnie,

Ignori nulla cupido.

Kogo w lichych szatach widzą, z tego inni często szydą,

In vili veste, nemo trahitur honeste.

Nie wielkie jest podziwienie, po weselu zasmucenie,

Hæc sunt consveta, conitari tristitia lata.

Nie Bogu przyjemni, którzy do grzechów chętni,

Celesti Domino nunquam placuere scelesti.

Sposób na kraywły jest, onych zapomnienie,

Injuriarum remedium oblivio.

Łatwiej rzecz wymówić, niżeli uczynić,

Facil'us ista dicuntur quàm fiunt.

Cierpliwość wszystko zwycięża,

Patientia vincit omnia.

Cnota pochwalena, niech będzie wstawiona;

Laudata virtus crescat.

*Nie jest mądrość w tym leżuchu, który w miętym
sypia puchu,*

Non jacet in molli veneranda scientia lecto,

*Niemasz w świecie nic trwałego, każdy mądry zda-
nia tego,*

Omnia sunt hominum tenui pendertia filo.

Każdy prawu śmiertelnemu, podlega nieubronnemu,

Omnia sub leges mors vocat atra suas.

Widzieć a nie zażywać, nie wielka obrada,

Quid juvat aspectus, si non conceditur usus.

Poznać zaraz z mowy, takię kto jest głowy,

Lingua est indicium animi.

Śmierć za pasem, a życie na tyczku,

Tempora longa tibi vitæ promittere noli.

Trafił z deszczu pod rymę,

Incidit in scyllas vultens vitare Charibdes.

*Niewychodź z domu twoiego, udziedzisz nieszczęścia
wszelkiego,*

Sede domi tutus eris.

Mniema leniwy że łągę gdy go kłosem okładają;

Pigrum dum stimulant verbera verba putat.

Nie-

Niewiele mądrości mają którzy się wyśrotać kochać,

In vestimentis non est sapientia mentis.

Gdy się dobrze brzuch przepoćci niewybiera z chle-
ba ości,

Jejuna stomachus raro vulgaria tenuit.

Gdy pierska biłą, niech się lewek boi,

Pæna ad unum, metus ad omnes.

Cicha woda brzegi podrywa,

Quod tegitur, majus creditur esse malum.

Gdy za trzecim kotataniem nieotworzą, odejść po-
trzeba,

Ter pullare licet, si non aperitur abito.

Rzecz niepodobna wszystkiego się nauczyć,

Errando discimus.

Po iedzeniu stać albo chodzić potrzeba,

Post mensam stabis, vel passus mille meabis.

Dobry trunek na frasunek,

Potus lætificat cor hominis.

Nadzieia omylna bywa,

Spes alit & fallit.

Nie zawsze wstawanych zabawach zostawać potrzeba

Interpone tuis interdum gaudia curis.

Porządkiem rzeczy chwalone bywają,

Ordo est anima rerum.

Na co kto chcący pozwala, w tym krzywdy nie ma,

Volenti & convenienti non fit injuria.

Co do mnie nienależy, o to się niepytam,

Quod extra me, nil ad me.

Cboć

Choć ma piękne obyczaje, kto pyszny brzydkim się
staie;

Inquinat egregios, adjuncta superbia mores.

Z poyzrenia samego, poznać co dobrego,

Ex ungve cegnoscitur Leo, ex pollice Gigas.

Rzecz oczywista dowodu nie potrzebuie,

Quod patet expresse, non est probare necesse.

Słow iak pieniędzy zażywać potrzeba,

Verbis ut hummis utendum est.

Niedługo pytaig, kto nie wie o czym gadaig,

Per verbum nescio, solvitur omnis quaestio.

Osłroźnie mow bez naruszenia sławy bliźniego,

Disce verecundo sanctius ore loqui.

Starzy do porady, a młodzi do boiu,

Est robur juvenum consiliumq; Senum.

Nie iest to głowy moiey rozum,

Non ego sum latis ad tanta praeconia laudis.

To rybich orzechy, po mięsnych potrawach ser iest
potrzeba,

Post pisces nux sit, post carnes caseus adsit.

Służ Bogu samemu, nie światu nędznemu,

Uno serviri Deo, sunt caetera fraudes.

Podczas śmierci bogatego, pełno gości w domu iego

Cum moritur dives, concurrunt undiq; Cives.

Kiedy umiera ubogi, nikt nie wnidzie w iego progi,

Cum moritur pauper, vix venit unus & alter.

Niepodobna rzecz iednemu wiele utrzymać interesów,

Fluribus intentus minor est ad singula sensus.

Kto

Kto napastał zbrojnego, szuka razu śmiertelnego,

Qui infestat fortem, hic prætendit mortem.

Wierszopiszom i malarzom wszystko się godzi.

Pœtis & pictoribus omnia licent.

Za nic to jest co umiesz, gdy nikogo nie nauczysz,

Scire tuum est nisi quod scis, hoc sciat alter,

*Jedna to godzina sprawi, co się przez długi czas
opuściło,*

Hoc una hora dabit quod totus annus negavit:

Każdy mądry od końca rzeczy zaczyna,

Sapiens est à fine incipere.

Mnie się z tego nic nie zawigże,

Mihi isthinc nec seritur nec meritur.

*Ten jest uczonym prawdziwie, który żyje święto-
bliwie;*

Si Christum discis credito cuncta scies.

Za żywota twego wspomóż ubogiego,

*Da tua dum tua sunt, post mortem jam tua non
sunt.*

Przy stole nikomu nieprzymawiaj,

Absint offensæ cum fit celebratio mensæ.

Przeciwno bliźniemu co masz, wymow iemu,

Clara pacta, claros faciunt amicos.

Ucieczka winnym czyni.

Fuga facit reum.

Zle nabyte rzeczy nie długo trwają,

Male parta cito dilabuntur.

Nie wszystko wszyscy, dokazać możemy;

Non omnia possumus omnes.

Pragniesz długiego żywota, czemuż ci miła mecnota,

Cur multum peccas, si multum vivere curas.

Nikomū pieczone gołąbki same do gęby nie polecą,

Nulli de Caelis alsa columba venit.

Trafła kosa na kamień,

Durus contra durum non faciunt murum.

Nie zdrowo na noc obciążać żołądka,

Ex magna caena, stomacho fit maxima pana.

*Znośniesz za jest rzecz nie bydź przyjętym a niżeli
odrzuconym,*

Turpius eijcitur quam non admittitur hospes.

Nie przestawaj z dworem, bo przyptacisz worem,

Vive tibi & longe Nomina magna fuge.

Kto śpiewa dwa razy się modli,

Qui cantat bis orat.

*Do czego się kto z młodu przyzwyczai nieżaraz
pozbędzie tego,*

Quod nova tella capit in vetera sapit.

Lepiej mieć więcej aniżeli mniej,

Melius est abundare quam deficere.

Kto się rodzi umierać musi,

Cui contingit nasci restat mori.

Co się raz stało rozstać się nie może,

Quod factum est, aliter fieri nequit.

Nie jest mądrego, mówić o zdrowiu życia długiego;

Non est credere mihi sapientis dicere vivam.

niecnota,

uras.

leca,

na.

a niżeli

spes.

worem,

niezárz

lugiego,

am.

id

stdr0025341

Biblioteka Jagiellońska

